

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

La sessió es reprèn a dos quarts de quatre de la tarda i un minut. Presideix el president del Parlament, acompanyat de la vicepresidenta primera, el vicepresident segon, la secretària primera, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa la secretària general, la lletrada major i [lletrats].

de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general, la lletrada major i [lletrats].

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern /

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller de la Presidència, la consellera d'Economia i Finances, la consellera d'Interior i Seguretat Pública, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera de Salut, la consellera d'Educació i Formació Professional, el conseller de Drets Socials i Inclusió, el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Igualtat i Feminisme, el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior, la consellera de Recerca i Universitats, el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, el conseller d'Esports, la consellera de Cultura i el conseller de Política Lingüística.

El president

Senyores i senyors diputats, es reprèn la sessió.

Paraules de benvinguda de Lluís Puig Gordi

Avui és un dia amarat de les millors emocions. Un moment, si m'ho permeten, de gran transcendència històrica. És un honor, com a president del Parlament de Catalunya, de donar la benvinguda al diputat Lluís Puig i Gordi (*aplaudiments perllongats*), al conseller Puig, a l'amic Lluís, de donar-li la benvinguda a la seu de la sobirania nacional de Catalunya.

Vull donar la benvinguda en aquest moment d'aquest Ple al president Artur Mas, a la presidenta Borràs, als membres del Govern del president Puigdemont, avui presents. (*Aplaudiments perllongats.*) Honorable diputat, ben tornat, doncs, al Parlament de Catalunya.

Avui, el diputat Lluís Puig torna a exercir els seus drets polítics de manera plena en aquest hemicicle. Torna un servidor públic honest, valent i compromès, un patriota, una bona persona a qui han volgut apartar de manera ignominiosa de la seva activitat política.

El diputat Lluís Puig i els seus electors recuperen uns drets fonamentals que li van ser arrabassats i això ens fa recuperar una part de la normalitat que va perdre aquest Parlament i que, recordem-ho, no ha estat restablerta en la seva totalitat. Avui encara no hi som els 135 diputats, avui el president Puigdemont, el diputat Carles Puigdemont, encara roman a l'exili.

L'exili és un concepte dramàticament familiar per a aquesta cambra. Sis presidents del Parlament han estat a l'exili, el president Companys, el president Irla, el president Rovira i Virgili, el president Serra i Moret, el president Farreras i Duran, el president Heribert Barrera. Sis presidents han estat a l'exili. Molts altres diputats han estat a l'exili. De fet, enguany commemorem el cinquantè aniversari del retorn del president Tarradellas. Recordem-ho sempre, el president Tarradellas va ser escollit pel Parlament de Catalunya a l'exili, a Mèxic, l'any 1954, l'agost de l'any 1954.

També hem tingut presidents a l'exili, el president Macià –presidents de Catalunya–, el mateix president Companys, el president Irla, el president Tarradellas i el president Puigdemont.

Per tant, conseller, diputat, aquesta, malauradament, no és una figura, l'exili, aliena a aquesta nació i aliena a aquest Parlament. Un exili que és extraordinàriament dur. El conseller Puig, des de l'exili, ha vist morir el seu pare i la seva mare i no s'hi ha pogut acomiadar físicament, presencialment. Un doll d'emocions.

El conseller Puig també he vist néixer la seva neta, la Joana, des de l'exili. Estic convençut que la Joana, quan sigui gran, se sentirà immensament orgullosa d'aquest avi valent, generós i compromès amb uns ideals nobles, compromès amb la llibertat de Catalunya. Podràs mirar als ulls a la teva neta i poder-li dir que això haurà valgut la pena.

I aquest exili és un exili relatiu, perquè la Catalunya del Nord és Catalunya, el conseller Lluís Puig ha residit al Rosselló i, si m'ho permeten dir, manllevant paraules de gent de la Catalunya del Nord, «sense el Rosselló no hi ha nació, sense el

Vallespir no hi ha destí». De fet, al Conflent –molt a prop d'on vivies– hi ha enterrat Pompeu Fabra, un dels pares d'aquesta pàtria, d'aquesta nació.

Que avui el diputat Lluís Puig recuperi el seu escó és una imatge poderosa d'una victòria col·lectiva. La victòria de tota una nació. L'amnistia, la llei d'amnistia, és la victòria de tota una nació que ha sabut mantenir la seva dignitat i la seva perseverança davant d'una aparent normalitat. I sobretot és la comprovació, conseller, que l'esperança sempre és més poderosa que la por.

Quan vas marxar a l'exili segur que devies tenir en el teu cor aquells versos de Salvador Espriu que acaben: «Ara digueu: Nosaltres escoltem les veus del vent per l'alta mar d'espigues. Ara digueu:» –conseller diputat Puig–, «Ens mantindrem fidels per sempre més al servei d'aquest poble».

Tens la paraula per poder-te adreçar a la cambra i per poder-te adreçar a la nació. Benvingut al Parlament de Catalunya, diputat conseller Lluís Puig i Gordi.

(Aplaudiments perllongats.)

Lluís Puig Gordi

Moltes gràcies, president. Diputats i diputades en representació del poble català, «Catalunya és eterna i cap poder de la terra podrà destruir-la», són paraules de Ventura Gassol, conseller de Cultura des de l'exili, aviat farà un segle, durant la primera legislatura d'aquest Parlament.

Amb aquesta cita vull subratllar que la repressió no és un element estrany en la història del nostre país, que m'agradaria complet, diem de Salses a Guardamar, jo us dic d'Òpol a Guardamar –Òpol és el poble que està una mica més al nord encara que Salses– i, evidentment, des de Fraga a l'Alguer, malgrat que alguns vulguin alliberar els pobres habitants de Fraga de parlar el català.

Sovint és volgutament oblidat que dels últims tretze presidents de la Generalitat –president, feies un espòiler parlant dels presidents del Parlament–, nou han patit la repressió de l'Estat. Un d'ells assassinat, quatre empresonats, cinc exiliats, dos inhabilitats i alguns més d'una cosa a la vegada. Nou de tretze. No és pas gaire normal això.

En el meu cas, avui torno a la cambra de la qual el conseller de Cultura va ser expulsat de forma il·legítima i amb el vistiplau d'alguns partits aquí presents. I això era la nit del 27 d'octubre de 2017, a propòsit d'un acte tan bell, bonic, democràtic com és posar les urnes. I convé recordar-ho encara.

L'exili no ha estat gratuït. Però en ell hem procurat representar arreu la voluntat i la persistència del nostre poble. Hem establert diàleg social, cultural, polític a nivell internacional, hem exercit responsabilitats institucionals, hem desenvolupat iniciatives culturals, hem escoltat molt i hem explicat tant com hem pogut massa sovint en parquets d'organismes jurídics on hem establert noves jurisprudències. Hem assentat càtedra, que se'n diu, en el dret europeu a partir del cas català. I ho podem dir contents, no, amb la cara alta.

I mentrestant, durant aquests nou anys i divuit dies, l'estat espanyol ha patit dues grans derrotes, al meu modest entendre. La primera és la judicial, que encara ara retrona per tota Europa. I la política també. La política ha tingut un fracàs absolut de concebre la més mínima estratègia i també un fracàs absolut en voler fer desaparèixer les nostres conviccions, que de cap manera apaivagaran la seva actitud centralista i dominant. Les Illes, el País Valencià, la Catalunya Nord... Disculpeu. (*Aplaudiments.*) La Franja i l'Alguer seguiran existint li cogui a qui li cogui.

Però tornem a casa. Avui tothom ens diu: «El país ja no és el mateix que fa nou anys», només faltaria. Nosaltres tampoc ho som. I amb tant com ens ha passat durant aquest temps, el que sí que sembla desafiar la major aportació del savi Heràclit és qualsevol resposta política a l'alçada d'aquests canvis.

No hi ha ni mitja iniciativa substancial per mitigar el canvi climàtic, ara que per fi sembla que tothom s'ha convençut de l'impacte seriós que això té en el nostre dia a dia. Sigui perquè l'aigua no sap ploure, o plou massa o plou massa poc. Prop de mig milió de persones i les seves respectives estructures productives es desesperen matí sí i matí també en el transport públic.

No hi ha hagut ni un sol avenç en la configuració de les grans potes de l'estat del benestar. Mestres i metges es reparteixen els carrers amb les protestes per un habitatge cada dia més alarmantment inassequible. I què dir-vos de la pagesia? No pot fer altra cosa que abandonar la terra mentre els nostres plats cada dia costa més

diners d'omplir-los. I la llengua, embolcall i altaveu de la nostra cosmovisió, passa un dels moments més fràgils de les darreres dècades sense ni una gran, potent sola mesura de reforç.

I, finalment, president –tenia un escrit adreçat al president Illa, ja li diré en persona–, després de nou empresonats i set exiliats i més de tres mil persones represaliades durant una dècada, no hi ha cap –cap, cap– proposta de model polític per poder ser.

És per això que no puc fer altra cosa que continuar declarant-me convençudament independentista. *(Alguns aplaudiments.)* I vull continuar expressant aquesta pulsio ancestral del nostre poble com a servidor públic a través de la cultura, origen i fi de tota vida.

I en tot el que em queda de la meva vida, per molt que m'hi esforçaré, no tindrè manera possible d'agrair tanta gent que ha sostingut la repressió

fitxer 19

i que ens ha fet costat durant tots aquests temps. I, a més, aquesta gent, sabeu què?, està disposada a seguir-ho fent. No ha canviat tant el país amb segons quines coses. La solidaritat no és només un acte valuosíssim de resistència, sinó que esdevé el pilar que sustenta la confiança, imprescindible per construir el futur. Avui personalitzo aquest agraïment en la Catalunya Nord, que són aquí també, que m'ha acollit sense mesura i amb la màxima discreció, com ha fet sempre al llarg de la nostra història. Gràcies per haver estat la meva llar.

Acabo. Com destacava el conseller Gassol, la nostra fortalesa és continuar –és la fortalesa. Per això, res comença i res acaba avui, sinó que continua, amb una força, feta de tothom i també malgrat tothom, fins a aconseguir-ho.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments forts i perllongats.)

El president

El dinovè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la protecció de les defensores dels drets humans.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la protecció de les defensores de drets humans

302-00304/15

És presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i, per fer-ne l'exposició, té la paraula la diputada senyora Alba Camps Roca.

Alba Camps i Roca

Gràcies, president. Conselleres, diputats, diputades... Honorable conseller Puig, és un honor compartir aquest hemicicle amb vostè. Que torni a seure en aquest escó i a parlar des d'aquest faristol, sentir-lo de nou després de tants anys d'exili, és sens dubte una victòria de la democràcia i una qüestió de justícia. *(Aplaudiments.)* Benvingut de nou.

I, precisament, aquesta moció que presentem avui va d'això, va de democràcia i de la necessitat d'enfortir-la i protegir-la davant de l'onada reaccionària organitzada. No podem permetre que defensar drets sigui un risc i atacar-los sigui una estratègia. Avui, amb aquesta moció volem posar una proposta concreta sobre la taula, perquè, després de la interpel·lació i del debat de política general, sembla que compartim almenys una part del diagnòstic, i és que les defensores de drets humans necessiten protecció, i les eines de què disposem actualment no són suficients per donar-hi resposta. Si estem d'acord amb això, el pas següent és decidir com ho farem, qui ho farà i amb quins recursos. I vull remarcar que aquesta moció no és una ocurrència nostra; recull i trasllada compromisos polítics, les conclusions del dictamen jurídic de la Laia Serra Perelló, advocada experta en dret internacional, conjuntament amb l'Associació de Drets Sexuals i Reproductius. En la interpel·lació defensava tres idees que avui vull utilitzar per justificar la necessitat d'aprovació d'aquesta moció.

La primera: els atacs a les defensores no són només individuals, són atacs a les organitzacions i a les idees que defensen. Quan s'assenyala una activista o es criminalitza una entitat, es busca afeblir el moviment i enviar un missatge a les que podrien estar defensant aquests drets: «No us fiqueu en això, no qüestioneu, no parleu, no molesteu.» Per això reclamem que les institucions reconeguin la legitimitat de defensar els drets humans i que la reparació dels atacs contempli també els danys col·lectius, organitzatius i institucionals.

La segona idea que plantejava és que no podem deixar que es carreguin la democràcia davant nostre, dia a dia, a poc a poc, discurs a discurs, agressió a agressió. Per això proposem crear, abans de finalitzar el 2027, un sistema públic de garantia del dret a defensar els drets humans. Protegir les persones no pot consistir només en reforçar els instruments que ja existeixen. Si precisament el que identifiquem és que la resposta actual és insuficient i descoordinada, no podem respondre-hi amb més del mateix; hem de passar a l'acció i construir estructures de protecció de la nostra democràcia.

I què volem dir concretament? Vol dir que una persona o una entitat en situació de risc disposi d'un únic punt d'accés segur i accessible sense haver d'esbrinar ell sol, no?, quina administració és competent i coordinar els serveis pel seu compte. Vol dir que es puguin detectar els riscos i activar la protecció preventivament sense haver d'esperar que l'agressió ja s'hagi consumat o que hi hagi una denúncia. Vol dir també garantir una protecció integral amb mirada interseccional. I també ha de preveure la violència institucional i la responsabilitat de l'Administració quan vulnera drets o no actua davant de les agressions. Hi ha un element fonamental: les defensores han de formar part d'aquest desplegament, del seguiment i de l'avaluació, perquè no tindria sentit construir un sistema de protecció per a les defensores sense comptar amb elles.

I perquè tot això funcioni necessitem que el Govern agafi la responsabilitat de forma col·lectiva, de l'executiu sencer. Per això proposem també crear doncs una comissió interdepartamental per a la defensa dels drets humans copresidida amb Presidència i Igualtat i Feminismes.

I encara hi ha una última peça imprescindible, i és els recursos per sostenir la defensa dels drets humans. No podem demanar a les entitats que continuïn fent la seva feina mentre les agressions els consumeixen el temps, els diners i les energies. La moció reclama finançament estable i suficient, suport jurídic i seguretat física i digital.

I la tercera idea que plantejava la interpel·lació és la responsabilitat que tenim tots els partits polítics davant, doncs, d'aquesta situació. Ho comentava l'altre dia: l'extrema dreta ha aconseguit una cosa que és extremadament perillosa, que és

convertir la defensa dels drets, la igualtat, el benestar col·lectiu en una caricatura. I ho fan amb etiquetes com *woke*, utilitzades per ridiculitzar tot allò que qüestiona privilegis o amplia drets. I massa sovint –per por del cost electoral, segurament– hem deixat marcar el terreny de joc. Si acceptem que l'extrema dreta decideixi quins drets són legítims i quins es poden ridiculitzar, estem assumint el seu marc sense adonar-nos-en. No podem permetre que la por a la pèrdua de vots ens faci renunciar a allò que defensem i a allò que som. I, davant de l'avenç del feixisme, no n'hi ha prou amb dir que estem al costat dels drets: cal demostrar-ho amb fets.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Ara té la paraula per defensar les esmenes presentades, en primer lloc, per part del Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar, la diputada Lúdia Ferré Ferré.

Lúdia Ferré Ferré

Gràcies, vicepresidenta. Consellera, diputades, diputats i entitats que mos acompanyeu avui, bona tarda a tothom. Abans d'entrar en la moció, deixi'm expressar des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar que ens alegrem molt que finalment s'hagi fet efectiva la llei d'amnistia, com tantes vegades ha reclamat el president Salvador Illa des d'aquest hemicicle. Ben tornat.

I ara, i entrant en matèria, en primer lloc m'agradaria també fer un reconeixement a tots els que defenseu i dediqueu temps i esforços a defensar els drets de les altres persones, en especial aquelles que són més vulnerables. Sovint és una feina que passa desapercebuda, però qui ha necessitat la vostra ajuda sap el valor que té trobar algú al seu costat. I si desenvolupar aquesta tasca comporta amenaces, assetjament o represàlies, les institucions hem d'estar al vostre costat i donar-hi resposta.

El nostre grup votarà a favor de la moció, i ho farem per coherència amb el que vam votar també al debat de política general. Ara bé, davant la impossibilitat de transaccionar cap de les esmenes que vam presentar, jo crec que és important explicar per què s'havien presentat, o les havíem presentat, i què preteníem amb

elles. Mirin, nosaltres pensem que ja s'està treballant amb el que vostès demanen. Les entitats que avui ens acompanyen també en poden donar fe. Però, igual que els hi dic això, també els hi dic que cal reforçar i coordinar millor els serveis que ja tenim. I les propostes que fèiem anaven dirigides en aquesta direcció: millorar protocols davant de situacions de risc, reforçar la protecció i concretar el suport tècnic i econòmic a les entitats. Coincidim amb la prioritat de dotar-nos d'un sistema públic i fer-ho amb uns recursos i terminis concrets. Ho fem ara, des del grup parlamentari que dona suport al Govern, i també ho fèiem abans, perquè el problema és el mateix i el repte és el mateix. I aquesta voluntat es materialitza en les prioritats que uns i altres establím quan es negocia, i s'aprova el pressupost tenint en compte que cal desplegar una nova estructura. I això és el que volíem treballar amb les nostres esmenes.

Em sap greu que no haguem pogut arribar a cap punt d'acord, perquè jo crec que, sincerament, hi havia un marge per arribar-hi, no?, perquè des del Departament d'Igualtat i Feminisme ja s'està atenent part d'aquestes necessitats. L'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-discriminació ofereix assessorament jurídic, atenció psicològica i reparació, i també s'està treballant en un servei d'assessorament digital per a víctimes de discursos d'odi i discriminació. Nosaltres no diem que estiga tot resolt; dic que hi ha serveis, professionals i experiència i que els hem d'aprofitar i que podem reforçar aquesta feina a partir de les necessitats que recollia la moció. I al final el que hem de mirar és de no duplicar estructures.

També exposàvem la nostra aposta, i la que fa el departament, per la Cosife com una via de finançament a les entitats. Però una cosa és disposar de recursos per sostenir una organització i l'altra és la protecció que necessita una persona individual quan rep amenaces. Evidentment, cal atendre les dues qüestions, i per això també els proposàvem reforçar els mecanismes de protecció que des del departament se fan, amb protocols específics i dins de les competències de la Generalitat. I manteníem una protecció integral, individualitzada i adaptable: seguretat física i digital, defensa jurídica, suport psicosocial, entre altres. Una resposta a l'assetjament, les amenaces, la criminalització, la judicialització abusiva, l'odi, la desinformació i el descrèdit.

Compartim també el reconeixement institucional d'aquesta tasca i la reparació de les vulneracions i que les mesures tinguen una perspectiva feminista, antiracista i interseccional. Les nostres esmenes preservaven, a més, l'actuació independent quan la possible vulneració provingués dels poders públics o hi hagués un conflicte d'interessos. I comptàvem amb la participació de les entitats, perquè són vostès els que saben el que es troben en el dia a dia i ens han de poder explicar el que fa falta i poder-ho corregir. Per això també proposàvem un grup de treball dins del Consell Assessor de Drets Humans amb els departaments, grups parlamentaris, organitzacions socials, col·lectius vulnerables i persones expertes.

I ja acabant, hi insistixo, votarem a favor, però nosaltres continuarem defensant que aquesta feina es faci aprovant i millorant els serveis existents, amb recursos i amb les entitats. Aquest era el sentit de les nostres esmenes.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada Laura Martínez i Portell.

Laura Martínez Portell

Gràcies, vicepresidenta. Conselleres... Abans d'entrar en el contingut de la moció, avui és impossible no fer referència a una cosa que m'emociona especialment. Poder mirar l'hemicicle des d'aquest faristol i veure el diputat Lluís Puig aquí, ocupant el seu escó, en comptes de veure-hi el llaç groc que n'ha simbolitzat durant tant de temps l'absència és una imatge carregada de significat i que ens emociona profundament. Perquè el teu lloc, Lluís, és aquí, al Parlament de Catalunya, al costat dels teus companys i companyes i exercint la representació que la ciutadania et va encomanar. Ben tornat. *(Aplaudiments.)*

Ara sí, quant a la moció que ens ocupa, volem agrair al Grup d'Esquerra Republicana que hagi acceptat la nostra esmena perquè el Govern presenti un informe anual de seguiment davant del Parlament, amb les actuacions realitzades, amb els recursos destinats, els resultats obtinguts i també les millores proposades. Creiem que és important que els compromisos vagin acompanyats de seguiment i d'avaluació,

perquè no n'hi ha prou només amb dir que protegim els drets, sinó que cal comprovar que les mesures que es proposen realment funcionen. La defensa dels drets humans necessita persones compromeses, però també entitats fortes, independents i amb recursos suficients;

fitxer 20

entitats que acompanyen les persones més vulnerables, que defensen els drets de les dones, que lluiten contra la discriminació i que sovint arriben allà on les administracions no arriben. Per això, quan aquestes entitats són amenaçades o atacades, no se les ataca només a elles, també es debilita la protecció de totes les persones a qui protegeixen.

Avui assistim a un augment dels discursos d'odi i de desinformació. Uns discursos que van molt més enllà de la discrepància, busquen deshumanitzar determinats col·lectius, assenyalar-los com una amenaça i qüestionar que tinguin els mateixos drets que tothom. I una de les tècniques que utilitzen tots aquests grups, tots aquests discursos, és precisament atacar les entitats que protegeixen les persones vulnerables. Atacs a les xarxes socials, campanyes de desprestigi, amenaces presencials, pressions econòmiques, obstacles administratius i fins i tot procediments judicials que poden servir per intimidar i desgastar les organitzacions.

Quan una entitat ha de dedicar temps, diners i esforços a defensar-se d'aquestes pressions, té menys temps, menys diners i menys força per fer la seva feina, i sovint acaba reduint la seva activitat o renunciant a denunciar determinades vulneracions. Per això, protegir aquestes entitats vol dir molt més que condemnar les agressions. Vol dir prevenir-les, donar resposta i garantir a les organitzacions que puguin treballar amb seguretat, autonomia i recursos suficients, especialment quan defensen col·lectius que pateixen discriminacions i violències específiques.

I aniré acabant. Una societat democràtica no es mesura només pels drets que reconeix, sinó també per la capacitat de protegir les persones i les entitats que treballen per a què aquests drets siguin reals i siguin efectius. Defensar les entitats defensores dels drets humans és, en definitiva, defensar la qualitat democràtica i la nostra democràcia.

Moltíssimes gràcies a Esquerra per presentar la moció i també per acceptar les nostres esmenes i treballar conjuntament aquest tema.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. A continuació, i per fixar la seva posició, té la paraula en primer lloc, per part del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el diputat Cristian Escribano Ramírez.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, vicepresidenta. Bien, antes de empezar, y más allá del espectáculo bochornoso que ha vivido esta Cámara, (*remor de veus*) uno más de tantos a los que el separatismo ha sometido al Parlament, no deja de ser igual de vergonzoso ver la parcialidad del presidente de esta Cámara, que se ruboriza cada vez que desde la tribuna se hace una onomatopeya, pero que permite que cuando lo que se dice ahí es de su tendencia política se aplauda, se saquen banderas o se haga lo que le da la gana. Ha sido vergonzoso, *president* Rull, (*aplaudiments*) no está aquí, pero espero que se lo comunique luego.

Entrando en la moción. Hay algo que la izquierda hace extraordinariamente bien, que es convertir cada problema en una comisión, cada comisión en una estructura y cada estructura en una nueva petición de dinero público. Después, cuando alguien pregunta qué han conseguido, simplemente dicen que hacen falta más recursos y vuelve a empezar todo. Hoy nos presentan una moción para la protección de quienes defienden los derechos humanos, y la verdad es que el título es bonito, pero cuando uno lee la letra pequeña aparece siempre alguien que paga, y ese siempre es el contribuyente. Y nosotros no vamos a firmar un cheque en blanco simplemente porque hablen de derechos humanos, porque es evidente que los derechos humanos merecen respeto y precisamente por eso no se pueden convertir otra vez en una consigna política de la izquierda. Votaremos en contra, y le explicaré por qué.

Porque, para empezar, la defensa de los derechos humanos debe empezar por casa nuestra, en nuestras calles y en nuestros barrios. Empieza donde una mujer necesita ayuda para escapar del control de su familia, donde una niña corre el riesgo de sufrir

mutilación genital, donde una joven no puede elegir cómo vestir, con quien relacionarse o qué vida llevar. Y ahí es donde quiero ver la valentía de la izquierda, ahí, cuando defender la libertad obliga a enfrentarse a quienes pisotean y no basta con hacer una declaración. En el año 2025, los Mossos atendieron a ocho niñas en actuaciones relacionadas con mutilación genital. Tenían entre cinco y dieciocho años; cinco años, una niña que debería estar jugando y aprendiendo. En los últimos diez años, Cataluña ha registrado 125 casos relacionados con matrimonios forzados; sólo el año pasado, cinco de las seis víctimas atendidas eran menores y dos de estos matrimonios con gente que les quintuplicaba la edad llegaron a consumarse. Y en los mismos últimos diez años, los Mossos han atendido a ciento ocho niñas con situaciones relacionadas con la mutilación genital, y esta mutilación es una atrocidad, obligar a niñas a casarse con hombres que quintuplica la edad es una atrocidad, obligar a una mujer a ocultar su rostro es someterla contra su libertad, no hay tradición que lo justifique, no hay costumbre que lo excuse y no hay argumentos religiosos que lo hagan aceptable. Eso debería ser bastante sencillo. Sin embargo, cuando el debate llega a determinadas posiciones, la izquierda empieza a caminar de puntillas, mucho cuidado con las palabras, mucho cuidado con ofender, mucho cuidado con señalar, y el cuidado para la víctima, ¿para cuándo?

Ustedes constantemente hablan de perspectiva feminista. De acuerdo. Pero, ¿por qué se olvidan de aplicarla en estos casos? ¿Cuando una mujer necesita protección ante una religión que las relega prácticamente al plano de la inexistencia y que les denigra, ahí no hay feminismo para ustedes? Bien, entiendo que eso les arruina la consigna política. Y también hay que hablar de inmigración, porque hace falta controlar las fronteras y eso forma parte del sentido común. Entiendo que es legislar desde un despacho es muy fácil, por eso defendemos nosotros, y dentro de poco podemos aplicar desde el Gobierno, una política migratoria con control, mucho control, y exigencias. Combatir las mafias que trafican con seres humanos, expulsar cuando se ha entrado de forma ilegal, y dejar claro que los derechos llevan aparejadas también obligaciones. Porque proteger a nuestros vecinos también es defender los derechos humanos, defender su integridad, defender su libertad y defender su derecho a vivir en sus calles sin miedo.

Según los datos de los propios Mossos d'Esquadra, el sesenta y seis por ciento de los detenidos el año pasado eran extranjeros, el setenta y uno por ciento si hablamos de delitos violentos, y el ochenta y tres por ciento si hablamos de hurtos. Pero bueno, los vecinos no tienen por qué pagar con su seguridad las consecuencias de una política migratoria irresponsable. Aquí, en este país, al menos desde que gobierna el Partido Popular, ninguna mujer va valer menos que un hombre, ninguna niña va a pertenecer a ninguna familia, ningún dirigente religioso está por encima de la ley, ninguna comunidad va a imponer normas que recorte libertades, ni que oprima a los que viven dentro de ella. No queremos llenar nuestras calles con culturas que son incompatibles con valores que tenemos en nuestra casa, valores como la libertad, la igualdad o el respeto a la orientación sexual. Nosotros defendemos los derechos humanos aquí y fuera de aquí. Por desgracia, ustedes no pueden decir lo mismo.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per fixar la posició del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Manuel Jesús Acosta Elías.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, president. Senyors consellers, senyors diputats, molt bona tarda. Empezaré diciendo algo que creo que es de debida obediencia decir. Hay regresos que honran a todos los catalanes, pero hay otros bochornosos que solo demuestran lo arbitrario y ruin que puede ser una ley cuando conviene al Gobierno corrupto del PSOE. *(Alguns aplaudiments.)*

Bien, en esta moción Esquerra Republicana, henchida de arrogancia, dice haber descubierto la piedra filosofal, la solución que garantiza el bien común de todos los catalanes para vivir en paz, concordia, paradisíaca y felicidad absoluta, y no es otra cosa que la creación de una nueva Comisión Interdepartamental para los Derechos Humanos en el plazo de seis meses. Vamos, la creación de una nueva Comisión de Derechos Humanos para los Derechos Humanos. La primera impresión que nos ofrece esta rimbombante y redundante comisión es decir, anda, ¿y cómo es que esto no se le ha ocurrido antes a nadie, si es la panacea de todos los males? Pero tras

una meditada reflexió, nos abordan dos dudas, dos dudas acerca de esta deslumbrante idea genial.

Primera, Esquerra Republicana nos está diciendo que, como ser erige en defensora de los derechos humanos, los derechos humanos, según Esquerra Republicana, hacen posible el bien común. Pero estos derechos humanos no han sido garantizados por las entidades que debieron haberlo hecho, como puede ser el Síndic de Greuges, el Defensor del Pueblo o la misma ONU y por lo tanto, como son inútiles e ineficaces, tienen que dejar paso a la magnánima y preclara Esquerra Republicana.

Segunda duda, ¿pero es eso lo que quiere hacer realmente Esquerra Republicana con la creación de una nueva comisión para los Derechos Humanos, en este caso? ¿O realmente es un chiringuito para contentar a sus amigos y para distraer la atención de la ineficacia de los diferentes *governments* de la Generalitat del Partido Socialista, pero también de Esquerra Republicana en la ineficaz consecución del bien común? Porque oigan, ustedes, el Partido Socialista, durante ocho años han estado gobernando en España con la colaboración necesaria de Esquerra Republicana en España, pero también aquí en Cataluña, y lo que han hecho es hundir, destruir el bien común de toda España. Ustedes han aumentado, han hecho aumentar el coste de la vida un 27,1 por ciento, el precio de la vivienda en un 75,5 por ciento, el precio del alquiler de la vivienda en un 45,2 por ciento, los impuestos en un treinta y cuatro por ciento, la lista de espera sanitaria en un ciento veinticinco por ciento, la lista de espera para una intervención quirúrgica en un treinta por ciento, la lista, digamos, de los derechos de la mujer que han sido recortados es enorme, porque por su culpa ustedes han provocado un aumento de las violaciones con penetración en un 392 por ciento en Cataluña, ustedes han conseguido que la pobreza infantil en Cataluña se sitúe en una cuota del treinta y seis por ciento, ustedes han hecho que el salario medio real haya descendido un diez por ciento, y ustedes han conseguido que el derecho a la educación de calidad haya desaparecido absolutamente en toda España, (*applaudiments*) especialmente en Cataluña, y también el derecho a la libertad de expresión contra todos aquellos que se atreven a discrepar del pensamiento político que marca la clase política tradicional, junto con sus medios de comunicación bien subvencionados que

caricaturizan, censuran y cancelan a todos aquellos que se atreven a discrepar como habitualmente nos encontramos, con la arbitrariedad con que modera los debates nuestro queridísimo presidente, el señor Rull.

Bien, en conclusión, en sus manos y las de sus socios del Partido Socialista, lo único que está garantizado es la destrucción del bien común y, por ende, de los derechos humanos. Porque el bien común, como decía Aristóteles en su *Ética a Nicómaco* se asimila al bien del hombre, porque el fin de todos los hombres no es simplemente vivir, sino vivir bien, virtuosamente, y si el bien particular de las personas y sus derechos fundamentales no está garantizado, como acabo de demostrar con la enumeración que les acabo de compartir, tampoco lo es para el bien común de la sociedad.

Por lo tanto, votaremos en contra de toda esta moción, porque los mismos que han destruido nuestro bien común no están capacitados ni están autorizados para restaurarlo, y me estoy refiriendo, evidentemente, al Partido Socialista y a Esquerra Republicana.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per posicionar el Grup Parlamentari Comuns té la paraula la diputada Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Conselleres, diputats i diputades, volia aprofitar per saludar el conseller Puig. Jo no he

fitxer 21

conegut fins ara el conseller Puig en persona, però sí que he tingut la sort de coincidir amb ell a la Comissió de Cultura, on malauradament fins ara havia de connectar *online*, perquè no podia assistir i participar amb els mateixos drets que tota la resta de diputats i diputades que estàvem en aquella comissió.

Jo vull celebrar que el diputat Puig, el conseller Puig estigui aquí avui, gràcies també a aquesta llei d'amnistia, que finalment ha donat i està donant els resultats que havia de donar, amb molt més temps de retard del que hauria d'haver estat, perquè continuem tenint un poder judicial bona part del qual està segrestat encara per la ultradreta. I volen fer política des dels tribunals i volen anar contra el legislatiu i contra allò que és el que té la sobirania del poble, que és el Congrés espanyol, en aquest cas, malgrat no haver estat elegits democràticament per ningú, no han estat votats. Ho han intentat, però no han pogut, per això celebrem que el conseller Puig ens acompanyi i esperem que aviat ens pugui acompanyar també el president Puigdemont. (*Aplaudiments.*)

A més, crec que és molt pertinent que la seva arribada al Parlament hagi estat quan defensem una moció que va sobre la protecció de les defensores dels drets humans. I crec que hem de poder dir també clarament que hi han moltes defensores dels drets humans que també pateixen una mena d'exili, també estan patint exili. Podem parlar, per exemple, de la Luciana Peker, que és una escriptora argentina que ha hagut d'exiliar-se aquí un temps a Barcelona i ara crec que està a Madrid. I ha hagut d'exiliar-se per la repressió i la persecució que patia per part del Govern de Milei, el de la *motosierra*, aquell que ha vingut ara. I el senyor Abascal no ha volgut ni fer-s'hi una foto, malgrat ser tan amics com són, que han fet una videotrucada, estan a la mateixa ciutat. No deixa de ser curiós també ara que vulguin amagar com els agrada a vostès el senyor Milei.

O podem parlar de les defensores de drets humans que estan acollides al programa de defensores que té la Generalitat de Catalunya, que dona suport a poder acollir persones defensores d'altres països que han de marxar perquè la seva vida està en risc, que han de marxar, deixant també la seva família, les seves amistats i la seva feina, i que han de passar a estar un temps aquí protegides, perquè la seva vida està en risc, com, per exemple... Molts diputats i diputades han pogut rebre un correu on se'ns demana que ens puguem trobar amb elles, cada any és així. Per exemple, la Dalila Macuacua o la Sister Fa, que justament està aquí protegida perquè és una defensora i una lluitadora contra la mutilació genital al Senegal. Oh, resulta que acollim a persones que defensen les dones contra la mutilació genital femenina.

Per què? Perquè aquí és un delictes, aquí està penat i es persegueix, i en canvi necessiten que hi hagi gent al Senegal que les defensi. I aquesta gent està amenaçada. I aquesta gent l'acollim i protegim aquí. La malalta Manal Tamimi, de Palestina, o la Luz Elena Galeano, de Colòmbia.

Que hi han de ser persones defensores dels drets humans que pateixen repressió, que pateixen persecució, que pateixen atacs, que pateixen intents d'assassinats, que han estat assassinades, com la Berta Cáceres, a qui totes coneixem, crec que és una qüestió que s'ha de posar sobre la taula i la seva protecció s'ha de convertir, sí, en una política pública, que és el que demana aquesta moció.

I perquè també hi ha, sí, defensores dels drets humans amenaçades i perseguides aquí a Catalunya –no cal anar més lluny–, que reben contínuament atacs a les xarxes, atacs físics, atacs a la seu de les seves organitzacions per part d'aquells ultres que estan justificats per la ultradreta i per discursos com el que acabem de sentir del diputat de VOX i també, de fet, del diputat del Partit Popular. Perquè ara mateix són aquests discursos ultres els que estan posant en risc la gent, els que l'estan amenaçant. I, sí, s'han de destinar recursos com a política pública a protegir-la, perquè davant l'amenaça que ens ve... Ja han pogut veure què pot passar si la ultradreta i la drete ultra fan govern, ho estem veient a d'altres comunitats autònomes com s'estan retallant drets? Ara mateix s'han retallat també ajuts a les entitats que treballen en els temes LGBTI allà on governa el PP i VOX. Com veiem el que pot passar, cal blindar-ho; aquí on podem, cal blindar-ho. I aquí hi ha una majoria per blindar i crear aquest sistema públic. I no podem ser tèbies. No podem ser tèbies, hem de ser fermes i hem de ser valentes i s'ha de fer. I si no s'ha fet fins ara, ara s'ha de poder fer.

Hi ha un dictamen de la jurista Laia Serra, que a més és una persona amb una experiència i una solvència contrastada. Ho podem fer, s'ha de fer i és el que proposa aquesta moció. Que vull agrair al Grup d'Esquerra i a la diputada del Alba Camps que l'hagin presentat.

És un deure que tenim tots i totes davant aquells que volen retallar drets, que amenacen drets. Hem de ser valents, hem d'actuar d'una vegada. No hem de ser

tebis. I hem de convertir la defensa de les persones defensores de drets humans en una política pública.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. En nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Bona tarda. Com no pot ser d'una altra manera, jo també volia aprofitar des de la CUP per expressar l'alegria pel retorn del conseller Puig. Una alegria tornar-lo a veure en persona en aquest Parlament i deixar-lo de veure a través de les pantalles, com deia la diputada, a través de les pantalles de les comissions, en el nostre cas de Política Lingüística.

Però és cert que tenim una barreja d'aquest goig de que hagi tornat amb la ràbia de saber que la repressió no ha acabat, perquè la victòria no és el seu retorn; la victòria serà quan el poble de nou s'organitzi i lluiti per la seva llibertat i la seva independència. Aquest serà el moment de la llibertat. Aquest moment en el que realment tindrem la victòria, i la CUP defensarem amb ungles i dents aquest camí i que ens organitzem per la llibertat i per la independència del nostre poble. *(Aplaudiments.)* Gràcies.

I tenim raó que és molt pertinent que aquesta moció sigui també de defensar els drets humans, que hagi coincidit amb aquesta moció. Perquè defensar els drets humans ha de ser possible sense haver de pagar un preu personal. Perquè qui denuncia un abús, qui s'organitza per defensar els drets ha de poder fer-ho sense jugar-se la feina, sense jugar-se els ingressos, la seguretat o els seus drets civils i polítics.

Les represàlies poden venir de molts llocs. Poden venir d'una empresa contra qui denuncia explotació laboral, dels responsables d'un servei on s'han assenyalat abusos, de grups que amenacen i assetgen, els mateixos poders públics d'un estat que no contempla el dret d'autodeterminació dels pobles i també, com estem parlant

avui, de l'extrema dreta. El seu projecte passa per restringir drets sobre el propi cos, sobreviure sense discriminacions, sobre tenir els mateixos drets amb independència de l'origen i també passa per atacar les organitzacions que els defensen.

Quan assenyalen una persona o una entitat, busquen desacreditar-la i fer que continuar treballant li resulti més difícil, volen que hi hagi qui s'ho hagi de pensar dues vegades abans d'acompanyar, denunciar o sortir al carrer. I el Govern ha d'actuar davant d'aquestes amenaces de l'extrema dreta, però també ha de garantir el dret a la protesta de l'antifeixisme que s'hi oposa. I això també interpel·la Interior. I ens preocupa aquesta doble vara de mesurar que veiem amb els dispositius policials que blinden actes de l'extrema dreta mentre carreguen contra qui s'hi manifesta en contra. Interior ha de respondre d'aquestes decisions i de l'ús de la força.

Les persones que es mobilitzen contra el feixisme i contra altres moviments han de tenir garantit el dret a la protesta i han de poder denunciar abusos policials amb garanties que s'investigaran amb independència. La moció reconeix la violència institucional i reclama garanties independents quan la vulneració prové dels poders públics.

Qui denuncia una actuació dels Mossos ha de poder confiar en una investigació independent i les seves conclusions han de servir per corregir pràctiques i evitar que es repeteixin.

Nosaltres donarem suport a aquesta moció, com no pot ser d'una altra manera. Planteja termes que són molt necessaris i entenem que la protecció a les defensores, a les persones defensores dels drets humans ha de servir també per a qui té menys recursos, per a qui no disposa d'una xarxa de suport, per a qui denuncia abusos dels poderosos, i ha de funcionar igual quan la denúncia assenyalava aquest Govern o l'Estat espanyol.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I en darrer terme, per posicionar el Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Gràcies. Bé; ens sumem a les mostres de joia pel retorn del senyor Puig a la capital del país i especialment dins d'aquestemicicle, després d'haver set privat del seu dret a exercir la representació política dels seus votants.

I tot i que soc diputada de la força més minoritària d'aquesta cambra, sento la necessitat i el deure de reprovar les lamentables intervencions que s'han sentit fins ara en què s'ha fet ostentació de la repressió i s'ha frivolitzat i banalitzat amb el patiment d'un company. Em sembla absolutament lamentable.

Un nou sistema públic de garantia del dret a defensar els drets humans, amb perspectiva feminista, antiracista i interseccional. Aquesta és la estrafolària proposta que ens fa Esquerra. Des d'Aliança, voldríem saber quins drets humans no estan protegits actualment pel nostre ordenament jurídic i quines funcions no poden assumir, en aquest cas, les institucions ja existents. Ens ho expliquen? Per què hauríem de destinar nous recursos públics a engreixar l'Administració i a generar duplicitats? Perquè vostès guanyin la Creu de Sant Jordi o obtinguin un titular en negreta a *El País* o a *La Vanguardia*?

A Catalunya ja tenim el Síndic de Greuges, l'Oficina Antifrau, l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-discriminació, el Consell Assessor dels Drets Humans, l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, l'Institut Català de les Dones, la Direcció General de Polítiques Públiques LGTBI i la Xarxa de Serveis d'Atenció Integral LGTBI i l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, l'Oficina d'Asil i Refugi, la Fiscalia de Sala de Drets Humans i Memòria Democràtica. I mentre formem part de la Unió Europea, comptem amb el Tribunal Europeu de Drets Humans, el comissari de Drets Humans del Consell d'Europa, l'Agència de Drets Fonamentals de la Unió Europea, el Tribunal de Justícia de la Unió Europea, el Comitè Europeu de Drets Socials i el Comitè Europeu per a la Prevenció de la Tortura, la Comissió Europea contra el Racisme i la Intolerància, l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Drets Humans, el Consell de Drets Humans de l'ONU, el Comitè de Drets Humans, el Comitè per a l'Eliminació de la Discriminació contra la Dona, el Comitè contra la Tortura, el Comitè dels Drets de les Persones amb Discapacitat. De debò que hem de menester més organismes, més funcionaris, més dotacions milionàries

per garantir els drets humans de casa nostra? Perquè potser llavors tenim un problema molt seriós, eh?

Potser si tanquéssim fronteres i no deixessin entrar vàndals, que donen més valor a un rellotge o una cadena que no pas a una vida humana, no ens veuríem en la necessitat de vetllar tant pels drets humans.

A Catalunya hi ha dones i nenes que pateixen coaccions familiars, matrimonis forçats, imposicions indumentàries, limitacions en la vida social. Hi ha homosexuals que pateixen discriminacions, amenaces, pressions, que es veuen repudiats pel seu entorn familiar i comunitari. Són els drets d'aquestes persones els que volen protegir avui? O el que volen blindar és la ideologia politicoreligiosa que els fa infeliços i captius?

Sí, la llibertat religiosa i el dret de culte existeixen, però poden sobreposar-se als drets fonamentals dels feligresos o creients? Ahir el senyor Illa ens deia en aquesta cambra que tothom podia venir vestit com volgués. Una afirmació que segurament compartim tots plegats. El que no podem compartir els qui defensem el progrés enfront de la barbàrie és que el vel islàmic, misogin i fonamentalista, sigui considerat com una simple peça de roba o element decoratiu. Com poden dir-se feministes i introduir amb calçador aquesta xacra dins l'hemicicle dels catalans? Arreu del món, dones i nenes morint per culpa del fanatisme que encarna aquest mocador i vostès obrint-li de bat a bat les portes de la màxima institució del país per vots. Es pot caure més baix? Es pot ser més miserable? Jo diria que no.

He defensat més els drets humans jo tancant teteries marroquines que vetaven l'entrada de dones a Ripoll o prohibint el burquini a la piscina municipal que vostès presentant-nos mil pamflets ideològics. I això és el que els treu de polleguera, el que els accelera el pols.

Mentre miraven amb lupa cap a la dreta, els hem avançat per l'esquerra sense contemplacions. Ara anem davant a les enquestes i en la lluita pels drets humans.

El president

Senyora diputada, torno a recordar el codi de conducta en aquest sentit. Els diputats s'han de respectar i s'ha de respectar també el principi de llibertat religiosa.

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Alba Camps i Roca.

Alba Camps i Roca

Gràcies, president. Primer de tot, doncs, vull agrair el suport de la CUP i de Comuns. Per altra banda, també la bona voluntat de negociació i el discurs de la diputada

fitxer 22

Martínez i la bona voluntat també de la diputada Ferré, que no la veig aquí. Ara.

No acceptarem les esmenes del PSC, com ja s'ha avançat, ja que malauradament considerem que rebaixen una mica els compromisos necessaris per passar del discurs a l'acció i intento explicar-ho. Sí, nosaltres proposem crear un sistema públic transversal i estable, amb capacitat de prevenir riscos, activar la protecció, reparar vulneracions, i les esmenes feien desaparèixer aquest sistema públic. També proposaven les esmenes eliminar o no tenien en consideració la protecció primerenca, que és indispensable per poder evitar agressions, i aquesta finestreta única, que crec que serà de molta utilitat. Nosaltres proposem una comissió interdepartamental amb funcions de governança i seguiment d'aquest sistema i a les esmenes ho substituïen per un grup de treball dins del Consell Assessor de Drets Humans que no respon a la voluntat del que plantejàvem. Per tant, no hem acceptat les esmenes, però sí que agraiem moltíssim la voluntat de votar a favor per poder construir tots junts i juntes aquest sistema de defensa tan necessari. Mantenim el text original perquè no n'hi ha prou amb dir que estem al costat de les defensores dels drets humans. Cal demostrar-ho en polítiques públiques estructures que funcionin i recursos garantits.

Per últim, la tríada VOX, Aliança i malauradament també PP mai deceben, mai. Gràcies per demostrar amb els vostres atacs la necessitat imprescindible d'aquest sistema públic de defensa. Tot el que vam dir o denunciar de com funcioneu, ho heu demostrat en tres intervencions aquí. Per tant, agraïment per poder..., per posar a la pràctica aquest atac directe a la democràcia i els drets de tots i totes. Poden seguir intentant ridiculitzar els drets, criminalitzar qui els defensa, intimidar a qui els

confronta, però no ens faran callar. La democràcia no es defensa abaixant al cap, sinó plantant cara.

Moltes gràcies.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt vint-i-unè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de seguretat pública a Catalunya

302-00305/15

El vintè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de seguretat pública a Catalunya. És presentada pel Grup Parlamentari Comuns i, per fer-ne l'exposició, té la paraula el diputat senyor Andrés García Berrio.

Andrés García Berrio

Gràcies, president. Avui presentem una moció que és una moció que el que pretén de manera constructiva és intentar actualitzar alguns dels reptes que tenim en matèria del cos de Mossos d'Esquadra per actualitzar les resolucions dels organismes de drets humans. Entenem que sempre és bo i és positiu i és sa que els organismes internacionals vagin fent propostes de millora i que aquí també en aquest Parlament i el Govern estigui també pendent d'on està el debat a nivell internacional per tal d'anar introduint.

I des d'aquest punt de vista i des d'aquest plantejament, fem una proposta de set punts que pensem que és completament assumible i que, d'alguna manera, ens permetria continuar millorant en aquesta qüestió. Una qüestió en la que ja he dit en moltes ocasions que hem pogut avançar. Des de l'any 2010-2011 s'ha produït un avançament en moltes de les qüestions que tenen a veure amb la transparència i també amb la rendició de comptes i el control de les actuacions en l'ús de la força i en l'ús de la força, perquè és una de les matèries més complicades de les polítiques públiques i és per això que hi ha també, en moltes ocasions, debat i també molta

supervisió, perquè és el monopoli de l'ús de la força. I llavors amb tota normalitat, nosaltres hem de revisar, des d'una lògica de política pública i política criminal, aquestes qüestions.

Llavors, en primer cop, una de les mesures que plantegem té a veure amb una qüestió elemental: traçabilitat quan es facin servir les bales de *foam*, els projectils de *foam*. Per què? Perquè hem de poder garantir que si en alguna actuació es fa servir i hi ha alguna persona ferida, poder revisar amb total garantia per veure si s'ha fet servir bé el projectil o no s'ha fet servir. En la meua interpel·lació vaig parlar de diferents casos en els que, tot i que s'havia arribat per part del Govern de la Generalitat, a assumir la responsabilitat en el resultat lesiu per mal ús del projectil de *foam*, mai es va arribar a saber qui ho havia fet, on exactament s'havia fet. I això només es pot fer amb un mecanisme de traçabilitat que és molt senzill. Al final, una càmera de gravació de les actuacions de les persones que..., dels agents que fan aquest ús i, a més a més, també intentar geolocalitzar-ho.

El següent punt que plantegem té a veure amb garantir els estàndards internacionals en matèria de transparència i la regulació de l'ús de la força. En els darrers quinze anys hem tingut moments de màxim tancament, altres obertura. El que sí que sabem que, per exemple, el Regne Unit és un dels països que haurien de seguir en aquesta matèria, que és, amb total transparència, publicar quines són sempre els protocols de regulació de l'ús de la força.

Llavors hem avançat molt, però ara, per exemple, tenim una situació en la que, tot i que hi ha una resolució favorable de la GAIP, encara no podem conèixer ni els diputats quin era el protocol d'ús de l'esprai pebre en el moment que es va fer servir a les mobilitzacions de Palestina ja fa uns quants mesos. Llavors considerem que, en aquest sentit, hem de donar un pas endavant, publicar totes, i així és com es fa, per exemple, al Regne Unit i en altres països.

Després considerem que cal fer una revisió dels criteris d'interpretació vigents respecte a la normativa administrativa. Per un costat, perquè s'està sancionant a persones només pel fet de protestar de manera pacífica davant d'un desnonament, per un costat, i per un altre costat, perquè no s'està, per exemple, aplicant la normativa en matèria d'igualtat de tracte i no discriminació o de memòria

democràtica en altres situacions. Pensem que simplement es tracta d'actualitzar tota la normativa administrativa en el context de protesta per poder-la aplicar de manera correcta.

Després també plantegem que cal enfortir la Comissaria General d'Investigació Interna i Afers Disciplinaris per tenir un mecanisme virtual, on la gent es pugui adreçar de manera directa, a partir de la qual pugui també rebre la denúncia de manera directa. Això ja es va aprovar fa temps, però encara no està en vigor.

Després, una qüestió molt clara. Jo crec que hem de revisar en sis mesos com es fan? Com són els processos de qualitat per a l'adquisició d'armes i eines policials o material de protecció? Garantint –i per nosaltres és important– que hi hagin els professionals necessaris en matèria de balística, medicina forense o qualsevol altra matèria necessària. Només li demanem al Govern, a través d'aquest punt, que es faci una revisió del sistema i que es compti també amb els nostres posicionaments en aquesta reflexió i la resta de grups parlamentaris o altres actors com sindicats policials o també entitats de drets humans.

I després sí que, ja per acabar, actualitzar els mecanismes de garantia del dret a la informació en context de protesta i seguir apostant per la mediació. Sabem que la incorporació de la mediació al cos de Mossos d'Esquadra és una gran pràctica, una gran pràctica que segurament s'hauria d'estendre a molts cossos de policia local. Jo crec que, en aquest sentit, doncs tenir el suport d'aquest Parlament en aquest camí.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Hi ha esmenes presentades pel Grup Parlamentari Mixt i, per defensar-les, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Ahir vam veure i viure una escena insòlita en aquest Parlament. Una consellera d'Interior li va retreure a una diputada el desplegament de 980 efectius de Mossos que es van destinar a evitar que l'«islamoesquerranisme» l'agredís al Fossar de les Moreres. Vol dir, senyora Parlon, que el cost d'aquest dispositiu o desplegament de recursos me l'ha de retreure a mi? Vol dir que aquest cost no l'han generat els qui

m'amenacen de mort i m'agredeixen en comptes de jo mateixa? Quan dediquen agents a investigar una agressió sexual, també li retreuen el desplegament o el cost de la investigació a la víctima? És el seu *modus operandi*, aquest? Les seves paraules fan vergonya aliena.

Tinc tant dret com vostè o qualsevol altre diputat d'aquesta cambra a manifestar-me, a unir-me a manifestacions convocades per altres i a participar de paradetes o actes de partit. I si el fet d'exercir els seus drets polítics suposa una despesa en seguretat, no és perquè jo traspassi cap límit, sinó perquè en aquest país hi ha bàrbars i totalitaris que rebaten arguments a pedrades. Sap què hauria fet un conseller d'Interior com Déu mana? Preguntar-se per què dues diputades escollides democràticament a les urnes necessiten la protecció de 980 efectius policials per fer un discurs en una plaça? En comptes d'això, vostè responsabilitza a l'Aliança. És més fàcil treure a passejar el papus de l'extrema dreta que reconèixer que a Catalunya s'està tercermunditzant i violentant sota el pitjor govern de la història.

Aquesta moció dels Comuns sembla un manual de desarmament i persecució dels agents policials. És surrealista. Catalunya, immersa en un dels pitjors temps d'inseguretat i delinqüència, en una de les pitjors onades que hem viscut mai, amb conflictes greus de convivència i tràfic de drogues, el narcotràfic pels núvols, amb un centenar de mesquites que prediquen una visió literal i radical de l'islam, amb contracomunitats involucionistes que amenacen de arrabassar-nos el domini polític, ètic, cultural i demogràfic de la nostra terra, i vostès amoïnats perquè els Mossos d'Esquadra i les policies locals fan la seva feina. El seu text és un ultratge a l'estat del benestar.

En comptes de proposar que els agents disposin dels recursos i equipaments necessaris per fer front a la virulència creixent dels carrers, proposen mirar-los amb lupa i col·locar-los micros, aviam si així Afers Interns troba qualsevol fibló o excusa per deixar-los sense sou i feina. Saben a qui haurien de ficar micros i càmeres i mirar amb lupa? A la mà de polítics que han fet de la corrupció el seu pla de pensions per al dia de demà. Això no ho proposen, eh? Això no ho proposen.

La seguretat pública no és un seminari sobre resolució pacífica de conflictes. És una responsabilitat essencial i vital per garantir els drets i llibertats dels ciutadans. Vostès

volen utilitzar ideològicament la policia per frenar desnonaments. Saben que els Mossos no són els responsables de les decisions judicials que han d'executar, però tot i així miren de criminalitzar-los, eh? Els converteixen en la diana de les seves frustracions polítiques. La propietat privada és sagrada i l'ocupació il·legal, un delictes. Gràcies a Déu, l'extrema esquerra no té la força els suports necessaris per modificar el Codi civil ni penal.

Hem presentat esmenes i, evidentment, ens les han rebutjat. Una d'elles demanava que els manifestants violents i els convocants es facin càrrec dels desperfectes ocasionats a la via pública, a edificis i a negocis privats perquè els costos i despeses, senyors dels Comuns i senyora Parlon, s'han d'imputar als agressors i malfactors, no a les víctimes.

El president

La consellera Parlon em demana la paraula. Per què demana la paraula, consellera?

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Sí. Demano la paraula, president, per al·lusions de la diputada Orriols.

El president

Té mig minut.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Gràcies. Ha necessitat gairebé vint-i-quatre hores amb els seus assessors per manipular el que jo vaig dir ahir. Nou-cents vuitanta i els que calguin. El que passa és que vostè no respecta les normes perquè a vostè, la policia, li va dir que no podia entrar en un acte al qual no havia demanat autorització i vostè va entrar. Per què? Perquè li agrada el «lio», li agrada la gresca i li agrada manipular, com ha fet avui aquí.

El president

El concepte no havia de ser al·lusions, sinó contradiccions. Vostè ha contradit una expressió feta per la senyora Orriols. Senyora Orriols, el debat s'ha acabat. És a dir, davant de contradiccions, a no ser que vostè sigui capaç de contradir el que ha dit

la senyora Parlon. (*Remor de veus.*) Per contradiccions, té mig minut i tanquem el debat aquí.

Sílvia Orriols Serra

A mi no m'agrada el «lio», senyora Parlon. M'agrada exercir els meus drets polítics i les meves llibertats individuals, i vostè té el deure i l'obligació de garantir-me'ls.

El president

Senyora Orriols, no ha estat cap contradicció. Simplement vostè ha utilitzat aquest torn de paraula excepcional per fer el que ha desitjat, però el Reglament no funciona així. Al·lusions, contradiccions, el Reglament és clar. En qualsevol cas, escolti, quan algú demana la paraula, aquesta presidència sempre és extraordinàriament sensible.

A continuació, es poden posicionar els grups parlamentaris que no han presentat esmenes i, en primer terme, per fixar la seva posició, té la paraula en nom del Grup Parlamentari de Junts, el diputat senyor Josep Rius i Alcaraz.

Josep Rius i Alcaraz

Moltes gràcies, president. Consellera, diputats i diputades. Mirarem de no contradir-nos a nosaltres mateixos com s'acaba de passar fa una estoneta i no ho dic per vostè, consellera.

Parlem avui de

fitxer 23

seguretat pública. I crec que convé recordar, convé començar recordant una cosa que hauria de ser molt evident: que la seguretat i la llibertat no són conceptes oposats, tot el contrari; de fet, la seguretat és una condició perquè les persones puguin exercir lliurement els seus drets i les seves llibertats. Una societat lliure és aquella en la que els ciutadans poden expressar-se, manifestar-se i exercir els seus drets sense por, però també és aquella en què poden caminar tranquils pels seus carrers, pels seus barris i confiar en que les institucions els protegiran quan ho necessitin. Per això, des de Junts per Catalunya defensem un model de seguretat

que garanteixi els drets fonamentals, que sigui transparent i que també exigeixi rendició de comptes. I ho defensem també des de la nostra pròpia experiència –i avui n'hem vist un motiu obvi–: coneixem perfectament què significa patir vulneracions de drets polítics i sabem que és imprescindible protegir el dret a la protesta.

Ara bé, defensar els drets fonamentals no ens obliga a compartir totes les mesures que es proposen en nom d'aquesta defensa. I aquí, amb tot el respecte, és on nosaltres tenim algunes discrepàncies, alguns matisos, sobretot –també ho haig de dir, amb tot el respecte–, amb el redactat que s'ha utilitzat en la present moció. Ens amoïnen totes les qüestions, però creiem que l'aproximació que s'hi fa és francament millorable. Perquè una cosa és compartir els objectius generals i una altra, al nostre entendre, és avalar qualsevol instrument, avalar qualsevol obligació o qualsevol termini que es vulgui imposar sense justificar-ne prou la viabilitat o també la proporcionalitat. En primer lloc, respecte a la traçabilitat de les llançadores de projectils viscoelàstics. Hi estem d'acord, des del primer dia, clar que sí. Però fem-ho bé. Considerem que..., deixem un marge per poder-ho treballar bé. No sé si el termini ha de ser aquest o no –per mi està bé–, podria estar bé o no, però, a mi, que es marqui i es fixi des d'aquí amb una qüestió que és tan transcendent, de totes les característiques, em sembla que no és la millor manera.

La transparència, sí, però això tampoc vol dir que s'hagin de publicar indiscriminadament tots els protocols interns i tots els procediments operatius, perquè, per nosaltres, la transparència ha de ser compatible amb la responsabilitat i també amb la protecció de la capacitat operativa dels Mossos d'Esquadra.

També ens genera dubtes la revisió de les actuacions administratives en contextos de protesta. Per què? Perquè està focalitzada –que també ens amoïna– només en contextos de desnonaments. Els drets fonamentals s'han de garantir sempre, en qualsevol protesta i davant de qualsevol circumstància. No podem construir polítiques de seguretat a partir només d'una mirada parcial dels conflictes.

Pel que fa als mecanismes de control intern i als procediments d'adquisició i control de qualitat del material policial, escolti, abans de crear noves estructures o revisar de manera general els procediments existents, identifiquem bé les mancances que

existeixen, concretes, les que es volen corregir, i llavors fem-ho. I, de fet, aquí ho vam fer durant molt de temps. Vam parlar..., va haver-hi una comissió del model policial aquí, i hi vam estar molt de temps. I a vegades sembla que estem molt de temps treballant tots plegats, i després: «Modifiquem una cosa que vam estar discutint llarg i curt i tot plegat.» Ho dic des de tot el respecte, Andrés, i t'ho dic així.

Vull insistir també en una qüestió de fons. Els Mossos d'Esquadra, ei, necessiten mecanismes de control i de rendició de comptes, sense cap mena de dubte, però també necessiten autoritat democràtica, reconeixement social, efectius suficients, recursos suficients per poder fer bé la seva feina. No podem exigir, per una banda, eficàcia policial i, al mateix temps, oblidar, per l'altra, les condicions que la fan possible. Perquè quan les institucions no són capaces de mantenir simultàniament la llibertat i la seguretat, es deteriora també la confiança dels ciutadans en el sistema democràtic, i quan aquesta confiança es debilita, llavors poden guanyar discursos que prometen solucions simplistes a problemes complexos, sovint –molt sovint– a costa de drets i de llibertats que ens ha costat molt de guanyar.

Respecte al dret de defensa d'informació dels periodistes en contextos de protesta i la necessitat de reforçar la mediació policial, completament d'acord. De fet, Junts per Catalunya votarem a favor dels punts 1, 7 i 8. Ens abstindrem, amb la mà estesa, en la resta de punts. Ara, la nostra responsabilitat és defensar un model de seguretat integral que protegeixi les llibertats, que garanteixi la seguretat dels ciutadans (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) i que doni als professionals –acabo, president– que ens protegeixen les eines necessàries per fer-ho. Perquè la seguretat no és patrimoni de cap ideologia: és un dret dels ciutadans i una obligació de les institucions.

Moltes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada senyora Laia Cañiguerol i Olivé.

Laia Cañiguerol Olivé

Moltes gràcies, president. Consellera, diputats, diputades... Abans de començar – molt breument–, senyora Orriols, vostè no és la víctima; vostè és l'agressora, és la instigadora dels conflictes. Ara mateix no hi és. Ja ha acabat de parlar i ha marxat. Però dir-li que és justament la instigadora dels conflictes. I potser pot intentar passar per víctima en altres indrets, però els que cada dia l'escoltem aquí i veiem i patim les seves agressions..., no pot venir aquí i plantejar-se com si fos la víctima. *(Alguns aplaudiments.)*

I, entrant en la moció, ja els avanço que el nostre grup parlamentari votarà a favor d'aquesta moció. El text íntegre de la moció pensem que contempla un seguit de mesures en matèria de seguretat pública a Catalunya amb les quals estem completament d'acord, i per això també ens sumem doncs a aquestes peticions. En essència, la moció aposta per un model policial integral, democràtic i professional, clarament diferenciat –pensem nosaltres– d'altres models policials de l'Estat als que no ens volem assemblar. Evidentment, qualsevol política pública, qualsevol servei públic, requereix un procés permanent de revisió i millora que permeti corregir les disfuncions que inevitablement es produeixen en matèries tan sensibles com la seguretat pública, no?, com l'ús legítim de la força, que en parlàvem allà, i, per tant, és imprescindible que hi hagi aquesta avaluació i millora constant.

I, de fet, nosaltres, analitzant els punts, pensem que segueixen amb coherència els treballs que es van efectuar durant la passada legislatura a la Comissió d'Estudi sobre el Model Policial i reiterem la necessitat de dur a terme aquestes propostes per millorar l'actual sistema policial. I ho hem dit i repetit, però penso que des de les esquerres a vegades hem de fer-nos més reiteratius amb aquest concepte: Esquerra Republicana creiem en el Cos de Mossos d'Esquadra, creiem que és un cos amb professionals molt valuosos, pensem que hem de treballar pel prestigi del cos, i per això no ens fa por que hi hagi mecanismes d'avaluació, de seguiment, de transparència que assegurin que la nostra ciutadania pugui estar completament segura de la gran vàlua que tenim en el Cos de Mossos d'Esquadra. I, de fet, som les esquerres també les que quan governem invertim en augmentar la dotació de professionals del Cos de Mossos d'Esquadra.

Però aquesta defensa de la concepció progressista i republicana de la seguretat és la que també ens fa tenir molt en compte que exercir la força, assegurar la seguretat, que és la principal tasca del Cos de Mossos d'Esquadra, assegurar que la ciutadania pugui gaudir dels drets i llibertats, que sigui una funció pública que arribi a tota la ciutadania s'ha de fer garantint al màxim també els drets i les llibertats. Si aquells que han de garantir els drets i les llibertats els incompleixen, estaríem entrant en un conflicte. Per tant, pensem que és lo més lògic que es demani respectar allò que estableixen els estàndards de les Nacions Unides en l'ús de les armes de foc.

També amb relació als dispositius i eines de l'ordre públic. Aquí tampoc no em vull allargar perquè se m'acaba el temps i crec que reiterem el que s'ha dit fins ara. Sí que pensem que és important publicar els protocols. En aquest Ple i en aquest Parlament hem parlat diferents vegades de la publicació del protocol del gas pebre. Sabem que hi estan treballant. Pensem que és una millora important. I també doncs reiterem la necessitat de, a part de publicar-ho, treballar en la formació dels professionals.

Per últim, també demanem coherència en els discursos i en les actuacions. Aquí, el Govern republicà va emetre una directriu sobre com interpretar els criteris de la llei mordassa en manifestacions pacífiques, sobretot en l'àmbit de defensa dels drets socials. Abans estàvem parlant d'una moció que justament el Partit dels Socialistes hi donarà suport, el Grup dels Socialistes. Per tant, pensem que, si votem a favor d'una moció que defensa les manifestacions pacífiques, també és molt important retornar als criteris que utilitzava el Govern republicà en l'aplicació de la llei mordassa.

Moltes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat més ràpid d'aquesta cambra, el diputat senyor Alberto Villagrasa Gil. *(El presidentriu.)*

Alberto Villagrasa Gil

Gracias, *president*. Señor Berrio, yo lo primero que le pediría es que retirase la moción. Yo creo que se han equivocado, porque cualquier manifestación que se realice de forma pacífica está garantizado que se pueda realizar. Con esta moción, lo que ustedes van a hacer es blanquear lo que pasa en Francia, blanquear las agresiones al Cuerpo Nacional de Policía ayer en Ávila o en La Coruña o los más de treinta *mossos d'esquadra* agredidos en los últimos dos meses. Y, con esta moción, ustedes blanquean todas estas actuaciones. Porque, al final, cualquier manifestación que se realice de forma pacífica, respetuosa y que no altere el orden público no necesita respaldo de ninguna moción, porque ya se puede hacer. Y hay unos límites –hay unos límites–: uno es el respeto al orden público y, el otro, que no se haga bajo coacción o sabotaje. Y si entendemos que esto es claro y meridiano, ¿para qué esta moción?

Mire, tenemos un problema –y lo dije aquí, lo he dicho varias veces– con la extrema izquierda, un problema muy grave, sí. ¿Quién agredió ayer a los miembros del Cuerpo Nacional de Policía? Extrema izquierda. ¿Quién agredió a los Mossos d'Esquadra en el Once de septiembre? Grupos de extrema izquierda. ¿El 1 de octubre? Extrema izquierda. ¿En la manifestación de la vivienda? Grupos de extrema izquierda. ¿Qué pasa en la Universidad Autónoma de Barcelona? La universidad, que ha de ser un foro de diálogo y de pluralidad. Pues que la extrema izquierda hace manifestaciones y ha transformado la Universidad Autónoma de Barcelona en un espacio sin libertad de expresión –sin libertad de expresión–, una universidad. Y eso no lo condenamos. ¿Qué perfiles son los que atacan a la policía en esas manifestaciones? ¿Les vemos las caras? No. ¿Por qué? Son todas personas con las caras tapadas. ¿Quién va con la cara tapada a una manifestación de forma pacífica? Nadie. Caras tapadas, material inflamable, material pirotécnico, material para lanzar contra la policía, para hacer cócteles molotov, material para destrozar mobiliario urbano, banderas rojas, banderas comunistas, banderas anarquistas, banderas de lo que se llama..., o de los que se llaman «antifascistas», que realmente son más que fascistas. Ese es el perfil de esta gente.

Por eso, banalizar o intentar blanquear este tipo de manifestaciones nosotros no lo vamos a encubrir. Ustedes, por ejemplo, en su punto número 6 de la moción, lo que quieren hacer es dejar a la policía sin medios para poder actuar. Oiga, si hay

dieciocho policías heridos en una manifestación, ¿cómo quiere que actúen? ¿Repartiendo rosas, claveles? ¿Qué quieren que haga? Si hay un grupo de delincuentes con la cara tapada quemando mobiliario urbano, ¿qué hace la policía? ¿Va a soplar, a ver si apaga el fuego? Con su punto número 6, ustedes dejan descubierta y desprotegida a la policía, totalmente. La policía necesita apoyo institucional. Lo que no necesita es acoso y hostigamiento político, que es lo que se hace, por ejemplo, con esta moción. Y, sí, ¿quién actúa de forma violenta en la calle? La extrema izquierda.

Fitxer 24

Aquello que no le gusta, lo ataca. ¿Quién ataca carpas de Alianza Catalana? La extrema izquierda. ¿Quién ataca las carpas de VOX? Extrema izquierda. ¿Quién ataca carpas e insulta a miembros del Partido Popular? Extrema izquierda. Y le doy datos objetivos. ¿Van a ser ustedes cómplices de esta gentuza?

Mire, quemar, agredir, destrozar y saquear no es protestar, es delinquir, esto es delinquir. Y sí, sí, esto va de violencia e intolerancia o de democracia y libertad. Nosotros estamos con la democracia y la libertad, ¿dónde están ustedes? Yo apelo, apelo al voto de Junts y del PSC por responsabilidad para que no voten a favor de esta moción.

Gracias.

El president

En nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya té la paraula el diputat senyor Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Muchas gracias, presidente. Des de VOX vamos a votar en contra de todos y cada uno de los puntos de esta moción, y lo vamos a hacer porque esta moción no busca garantizar la seguridad de los catalanes y mejorar la seguridad pública. Esta moción solo busca criminalizar a los Mossos d'Esquadra, manietarlos cuando están en la calle y someterlos a una sospecha permanente.

Sus propuestas destilan el odio típico de la extrema izquierda hacia la policía y hacia todo lo que tiene que ver con el orden y la autoridad. Y eso se lo digo, señor García Berrio, no de forma gratuita. Yo se lo digo porque usted es cofundador de una entidad, Iridia, que organiza charlas bajo un título revelador: «¿Por qué odiamos a la policía?», por qué odiamos a la policía, ¿y tiene usted aquí la caradura de venir a hablarnos de (*alguns aplaudiments*) los Mossos d'Esquadra? ¿Tiene la caradura de hablarnos de los Mossos d'Esquadra?

Mire, usted lo que hace con esta propuesta pues es plasmar ese desprecio hacia los Mossos d'Esquadra en su moción intentando someterlos a una fiscalización politicoideológica absolutamente inaceptable. Y mire, por otra parte, desde un punto de vista tecnicopolicial esta iniciativa es un desastre operativo. En primer lugar, porque exigir la geolocalización y el registro audiovisual en tiempo real de las actuaciones policiales y de las lanzadoras de proyectiles viscoelásticos ignora por completo cuál es la dinámica de gestión y control de masas, sobrecargar a los agentes con exigencias técnicas y burocráticas en mitad de disturbios en que muchas veces están cayendo adoquines desde el cielo. Pues mire, no solamente resta capacidad a las unidades de orden público, sino que también compromete gravemente la propia integridad de los agentes intervinientes.

En segundo lugar, porque la pretensión de publicar todos los protocolos e instrucciones internas sobre el uso de la fuerza, pues es una grave imprudencia. Yo no sé si usted sabe o es consciente de que esta propuesta equivale a regalar a los colectivos antifascistas, los llamados radicales antifa y a las bandas criminales, el manual de tácticas policiales para que sepan exactamente cómo sortear una intervención policial, para que puedan romper las líneas de contención y para neutralizar la acción de la policía en la vía pública. Yo creo que al final, señor García Berrio, es lo que ustedes pretenden, es lo que pretende la extrema izquierda.

Y, en tercer lugar, cuestionar la actuación policial en los desahucios, pues es ignorar que los Mossos actúan como policía judicial y siempre en cumplimiento de un mandato judicial. Pero yo creo que a ustedes lo que en realidad les molesta no es que los Mossos d'Escuadra actúen cumpliendo el mandato de auxilio judicial, a

ustedes lo que les molesta es que se protege la propiedad privada frente a las masas de ocupación y frente al chantaje social. (*Alguns aplaudiments.*)

Y otra cosa. Mire, yo no sé si están viendo lo que está sucediendo estos días en Francia, donde la extrema izquierda, aliada con el islamismo, ha convertido las calles de muchas ciudades francesas en auténticos escenarios de guerrilla urbana. Y no hace falta irse tan lejos para percatarse de que lo que sucede en Francia, pues ya lo tenemos aquí. Lo vimos ayer en los mítings de VOX en La Coruña y en Avilés, donde grupos radicales de ultraizquierda, encapuchados, que pertenecen al espectro político al que pertenece usted, señor García Berrio, calentaban la calle, y ya lo dijo, ya lo dijo su compañera de Más Madrid en la asamblea de la región: «No habrá paz en las calles», que es lo que ustedes pretenden, que no haya paz en las calles. Y lo vemos también con demasiada frecuencia en Cataluña, donde hay episodios constantes de violencia exaltada, incendios en la vía pública y ataques a las fuerzas y cuerpos de seguridad. Esto se ha producido en Salt, tomado por hordas magrebíes, se ha producido en la Mariola, en Lleida, con seis agentes con 57 puntos de sutura, se ha producido en la plaza Urquinaona, se ha producido en la Via Laietana y en tantos otros lugares, y solo le pongo algunos ejemplos, y en todas las algaradas, ¿quién es la fuerza que ha orquestado esas algaradas? Pues el espacio ideológico que ustedes representan. (*Alguns aplaudiments.*) Ustedes y el frente amplio con el que ahora pretenden presentarse a las elecciones en España en el 29 de noviembre, son la marca de la islamoizquierda en España y son los instigadores de la violencia política en la calle

Miren, en VOX tenemos muy claro a quien hay que fiscalizar, y no es a los Mossos d'Esquadra, que arriesgan su vida diariamente en la calle. A quien hay que pedir cuentas es al Govern de la Generalitat, que permite que delincuentes, extranjeros y grupos de ultraizquierda campen a sus anchas en nuestros barrios mientras aumentan los tiroteos, los secuestros y las agresiones. Nuestros agentes no necesitan comisarías de investigación interna convertidas en tribunales de la Inquisición, ni más trabas para hacer su trabajo. Lo que necesitan es la restitución inmediata del principio de autoridad, más seguridad jurídica, mejores medios y respaldo institucional explícito.

Por tanto, frente a su modelo de impunidad para el delincuente y desprotección para la policía, desde VOX defendemos siempre fronteras seguras, la deportación de los delincuentes extranjeros y todo el respaldo y apoyo a nuestras fuerzas y cuerpos de seguridad.

Muchísimas gracias.

El president

En nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Xavier Pellicer Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, gràcies, president. Bona tarda a totes i a tots. Bona tarda, Andrés, felicitats per la notícia que hem tingut avui i dir-te que et trobarem a faltar per la gran feina que fas en defensa dels drets de totes i tots, també des d'aquí, però molt abans i des de fa molts anys. *(Aplaudiments.)*

Després d'aquest inici que em semblava important fer –i em va perfecte que el temps no corri perquè tinc moltes coses a dir, però bé, també comentar-ho, president– dir que després d'aquesta falca publicitària que hem sentit dels portaveus dels sindicats policials, potser que tornem a posar la pilota on toca i parlem de la realitat. Nosaltresensem que hi ha quatre frases que defineixen la situació amb el cos de Mossos d'Esquadra respecte a les mobilitzacions i organització popular. El control és inexistent, la transparència brilla per la seva absència, l'autocrítica és una quimera i el seu model, el model que apliquen és una barra lliure a la impunitat. I penso que això defineix perfectament quin és el model d'ordre públic, quin és el model d'abordatge de les mobilitzacions i l'organització popular ara mateix, per part del cos de Mossos d'Esquadra, que ve de lluny però que amb aquest Govern ha agafat uns tics encara més autoritaris en aquest sentit

Primera qüestió que ens sembla rellevant. Bé, vagi per endavant que donarem suport a la moció i que ens sembla que són passos que cal fer, molts d'ells que ja s'haurien d'haver fet fa molt temps i que ja estaven compromesos, però en tot cas tot el suport i cal seguir avançant. Primer element que ens sembla rellevant, on és el control? On és el control de les actuacions policials? I en això tenim exemples molt

clars. Hi havia una informació reservada respecte al llançament de foam a un fotoperiodista durant la vaga de Palestina, arxivada; l'actuació va ser correcta. Hi havia una informació reservada respecte a la infiltració als Mossos en l'Assemblea de docents, arxivada; tot va ser correcte. Hi havia una informació reservada per investigar el falsejament d'un atestat policial acusant a un manifestant amb una bandera dient que va colpejar amb una extensiva, i que un jutge va dir que era fals, no, no hi era aquesta investigació, ni tan sols hi era. Hi havia una altra informació reservada relacionada amb l'ús del protocol de gas pebre durant una mobilització en suport a Palestina amb persones pacíficament assegurades a terra; no, tampoc hi era. En definitiva, el que veiem és que no s'obren informacions reservades quan toca i que les que s'obren conclouen que tot s'ha fet bé. Per això nosaltres manifestem una evident falta de control de les males praxis i de les males actuacions policials.

Segon element fonamental: la transparència. On és la transparència dins el Departament d'Interior i dins les actuacions del cos de Mossos d'Esquadra? Doncs no ho sabem, perquè no hem vist el protocol d'ús de gas pebre que estava vigent durant aquesta salvatjada d'actuació a la vaga per Palestina utilitzant-lo contra manifestants assegurats, no l'hem vist malgrat estan obligats per una resolució de la Comissió de Garantia del Dret d'Informació. On és la resposta a la carta que va fer precisament el president del Parlament –perquè una de les persones afectades va ser un diputat– demanant que s'identifiqués els responsables d'aquella actuació perquè estaven vulnerant el reglament i no anaven degudament identificats? Segurament està amb el protocol de gas pebre, perquè tampoc l'hem vist, i això és una carta que li va adreçar a la consellera el president del Parlament. On és, per tant, aquesta actuació transparent?

Nosaltres el que veiem és una actitud d'absoluta desobediència. Desobeeixen la CAIP, la Comissió de Control d'Accés a la Informació, desobeeixen, en definitiva, el mandat que tenen per resoldre, per exemple, una resolució administrativa d'una reclamació per un manifestant que va perdre un ull, que fa vora un any i sis mesos que està pendent de resoldre's i no s'ha fet. Això sí, no desobeeixen a aplicar la llei mordassa, que l'apliquen de forma religiosa contra la mobilització i vulnerant drets, No desobeeixen tampoc en cap cas quan es vulneren drets de persones que poden

perdre l'habitatge, hi ha una ordre judicial i, per tant, es podria aturar aquell el desnonament pel que suposa, i per tant hi ha aquest element.

I mirin, nosaltres pensem que això els perjudica, això els perjudica al Departament d'Interior i això els perjudica al conjunt del cos de Mossos d'Esquadra, perquè si no hi ha cap responsable de les males praxis policials, si quan es produeixen males praxis policials el que conclou el Departament d'Interior i la seva Conselleria és que tot s'ha fet bé, és que les ordres són precisament que s'actui d'aquesta manera, i és que els responsables no són agents concrets que han actuat malament, perquè vostès diuen que no han actuat malament, diuen que han actuat correctament. Per tant, les polítiques del Departament d'Interior, i aquesta és la conclusió a què arribem nosaltres, infiltrar policies en assemblees de docents, assetjant a persones assegudes, llançant foam al fotoperiodista que està fent la seva feina són les correctes i són les que estableix el Departament d'Interior. Si no, s'ha d'actuar.

Nosaltres ja els hem dit en in comptables ocasions que el major tresor que té aquest país per avançar en drets, per crear horitzons de possibilitat i de retruc, per combatre l'extrema dreta, són l'organització i la mobilització social, ens sembla que és el major tresor que té aquest país ara mateix per fer front a aquesta situació. Per tant, nosaltres el què els volem preguntar és si de debò la seva política és xocar contra aquesta gent organitzada, si de debò és vulnerar-los els drets, si de debò és no fer net de cap de les vulneracions de drets que pateixen. A nosaltres ens sembla que això és un error flagrant, i més a les portes –i vaig acabant, president– d'una vaga general que s'està organitzant barri a barri i ciutat a ciutat. Han infiltrat també agents policials a les assemblees preparatòries d'aquesta vaga? Els hi preguntarem per escrit avui mateix i volem que ens responguin. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

A nosaltres ens sembla que les polítiques del Departament d'Interior –i ara sí que acabo– no poden dependre dels sectors corporativistes del cos, no poden dependre del que dicta l'extrema dreta i no poden dependre dels portaveus del cos de Mossos d'Esquadra, com la senyora Orriols, que és portaveu dels interessos dels sindicats dels Mossos d'Esquadra mentre «enxufa» la seva filla a la Policia Local. Per tant, el que pensem que és imprescindible és que es faci un gir en aquestes polítiques, que

es faci net i per tant, donarem suport a aquesta moció i seguirem fiscalitzant les actuacions vint-i-quatre hores al dia, set dies la setmana.

Gràcies.

El president

I finalment, per posicionar el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar té la paraula el diputat senyor Christian Soriano García.

Christian Soriano García

Bona tarda, president. Diputats i diputades, crec que és important una moció com aquesta que ens porta a Comuns per parlar, per descriure i per comparar quin és el model policial que defensa o què pretén o què proposa cada grup parlamentari present en aquest hemicicle. (*Remor de veus.*) En aquesta línia, és important dir, crec que ha quedat palès en diferents intervencions i també amb el posicionament que s'està destacant...

El president

Silenci, si us plau.

Christian Soriano García

...des del de la Generalitat i el Departament d'Interior, que el model que proposem des del Partit Socialista és un model policial basat en la proximitat, és un model policial basat en la policia comunitària i sobretot, en la manera d'enfocar les perspectives de les polítiques públiques en matèria de seguretat, des d'un àmbit multidisciplinari on la intervenció policial sigui l'última ràtio per poder ajudar d'aquesta manera a consolidar la convivència al nostre país.

Nosaltres vam començar el mandat dient que veníem a assolir el Departament d'Interior i el lideratge en les polítiques de seguretat d'aquest país, liderant-nos i avançant-nos sobretot en tres principis. El primer, el principi de confiança cap al cos d'agents de Mossos d'Esquadra. Creiem que era important després d'anys de posar els agents de Mossos sota el focus mediàtic, treure'ls i confiar en els seus criteris operatius i policials. El segon, el principi de convivència a través del qual retornar la tranquil·litat als nostres veïns i veïnes dels diferents carrers i barris del país. I el

tercer, el principi de fermesa sota el qual qui la fa, la paga. I crec, en aquest sentit, que dir que tenim un dels millors sistemes de controls interns quant al què tenim dintre de la policia local, de la Policia de la Generalitat, dels Mossos d'Esquadra, no ha de ser un impediment

fitxer 25

per seguir actualitzant els mecanismes per seguir innovant, per seguir fent comparatives i seguir analitzant què és això que funciona i què no. I crec que aquesta moció contribueix precisament això.

Nosaltres, quatre apunts molt breus de la moció que ens presentava el senyor Berrio, com no podria ser d'una altra manera, garantirem l'acord al que vam arribar amb els Comuns, tot allò que té a veure amb el compliment de les recomanacions de l'ONU, com no podria ser d'una altra manera.

Quant a la traçabilitat de l'ús de llançadores de projectils viscoelàstics i la seva geolocalització, el departament ja va adquirir en una primera tongada una sèrie de càmeres unipersonals que ajuden a aquesta traçabilitat i una segona tanda que s'acabarà d'oficialitzar abans que acabi l'any 2026, perquè tant les unitats de Brigada Mòbil com l'ARRO disposin d'aquestes càmeres unipersonals, que no és només un mecanisme de control del que fan els agents, sinó un mecanisme de seguretat d'ells també, perquè les seves intervencions es pugui demostrar que les fan amb professionalitat, com no podria ser d'una altra manera.

La publicació de protocols i instruccions. Aquells que ja estan publicats, aquells que es poden també publicar, anar actualitzant els nous protocols i les noves intervencions per veure de quina manera hi fem front.

I tot el que té a veure amb el reforç de la Comissaria General d'Informació i el reforç també de la coordinació amb les policies locals, per nosaltres, doncs, al final són situacions que han d'ajudar a saber de quina manera tenim la seguretat i el model de país que nosaltres volem.

Perquè, clar, al final, quan parlem de model de país i de model de seguretat, també parlem de què volem ser com a Catalunya i quin model volem tenir, no?

Deia abans la senyora Orriols, li deia a la consellera que ella volia exercir els seus drets i, com no podria ser d'una altra manera, nosaltres estem d'acord que qualsevol diputat o qualsevol ciutadà del país pugui exercir en llibertat els seus drets. Els seus xous també són part dels seus drets, com no podria ser d'una altra manera, xous a *gastos pagados*, això sí. Però és important dir en aquest sentit que el servei públic està precisament per a això.

Però a mi m'assalta una pregunta que és que de la mateixa manera que vostè pot exercir els seus drets en una Catalunya liderada per un govern socialista, a mi també m'agradaria saber què passaria amb els nostres drets en una Catalunya governada per Aliança Catalana. No és el meu somni humit, ni molt menys, però crec que fent un exercici de política comparada, podríem veure què passaria. Si vostè fes el mateix a Catalunya que el seu amic Trump, a Catalunya perseguiríem gent pel seu color de pell. Si a Catalunya fes el mateix que el seu amic Netanyahu, a Catalunya perseguiríem gent pel seu origen. I si vostè fes el mateix que el seu amic Milei, a Catalunya perseguiríem gent per la seva ideologia política. Així que la millor manera que tenim de garantir drets és fer-los vostè ben lluny dels governs i de les institucions catalanes que erigeixen i dirigeixen aquest país.

I per últim, i d'aquesta sí que no me'n puc estar, senyor Macián, perquè jo no vindré aquí a defensar els Comuns, eh?, però em feia gràcia quan acusava els Comuns d'atiar l'odi dintre de la societat catalana. I que parlin d'atiar l'odi vostès, precisament, que acaben de confirmar com a candidat a eleccions generals un neonazi acusat per la fiscalia d'assaltar centres de menors migrants sota el megàfon dient «Vamos a quemar el albergue» és una vergonya i és una hipocresia només a l'alçada de vostès i els seus plantejaments.

Així que el nostre model policial està molt clar: principi de confiança cap al Cos d'agents de Mossos d'Esquadra; principis de convivència per retornar-la als carrers i barris del país, i principi de fermesa per demostrar que qui la fa la paga. Aquest és el millor model que garanteix drets, que garanteix oportunitats i que garanteix la Catalunya justa, tranquil·la i la Catalunya de convivència que totes i tots mereixem.

Moltes gràcies.

El president

Per posicionar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, president. En primer lloc, per agrair el suport que en termes generals i de diferents grups parlamentaris tindrà aquesta moció. Respecte al Grup Parlamentari de Junts, entenem que alguna de les seves crítiques no ha tingut en compte que precisament les mesures que estem demanant que compleixi el Govern tenen a veure amb el que es va aprovar a la comissió d'estudi del model policial. En tot cas, entenem coses que plantegen i el debat continua obert. I ja ho sap, que ens entenem en moltes coses en aquesta matèria i no en tinc cap mena de dubte.

Respecte a la resta de grups parlamentaris, Esquerra Republicana i la CUP ja saben que portem tota aquesta legislatura fent molt bona feina en matèria de garantia de drets i llibertats. I vull agrair, efectivament, tot el camí recorregut en el que portem de legislatura.

Després, respecte al Grup Socialistes, considerem que ens dona un full de ruta per continuar avançant en drets. Agraïm que donin suport a aquesta moció. I jo crec que també haurien de tenir en compte que el que fem en moltes ocasions i que a vegades pot sonar incòmode, però quan parlem des de les polítiques públiques i des de la política criminal, que s'han de millorar els mecanismes de rendició de comptes en l'ús de la força, simplement del que es tracta és d'anar millorant perquè, d'alguna manera, es pugui tenir una major confiança en els cossos policials.

I en aquest sentit, diputat Villagrasa, jo no sé com vostè ha llegit el meu punt número 6 de la moció, però el que diu és que «cal una actualització dels processos de qualitat per a l'adquisició d'armes, eines policials o de material de protecció dels agents per tal de que estiguin millor protegits». Llavors, jo faig una moció per protegir millor els agents i per garantir millors processos i llavors, vostè el que diu és que jo vinc a atacar el cos. Miri, ja sap que aquesta no és la meva manera.

I volia acabar, Aliança Catalana, mirin, vostès avui s'erigeixen en que defensen drets humans, han dit abans, i no sé què, però no enganyaran a ningú. I sap per què? Perquè vostè el que està fent, i costa no imaginar-nos i no fer comparacions històriques amb vostès, quan el que estan fent de manera sistemàtica és assenyalar

ciutadans catalans que són musulmans de la mateixa manera que l'Alemanya dels anys trenta s'assenyalaven persones jueves, gitanes. I no els ho tolerarem. I el que vostè fa amb la diputada Najat és absolutament inconcebible i el que de alguna manera vostè no pot parlar de drets humans, quan el que està fent és atiar l'odi contra sectors sencers...

El president

Se li ha acabat el temps, senyor diputat.

(Aplaudiments.)

Andrés Garcia Berrio

...de la nostra societat. I acabo, president.

El president

Se li ha acabat el temps.

Andrés Garcia Berrio

No els ho permetrem.

(Aplaudiments.)

El president

La senyora Orriols demana la paraula. Per què demana la paraula?

Sílvia Orriols Serra

Sí, per al·lusions, perquè ens acaben de fer una comparativa amb l'Alemanya nazi.

El president

És pertinent. Mig minut.

Sílvia Orriols Serra

Bé, simplement, doncs, que aquells que frivolitzen i banalitzen el nazisme són els que acaben donant-li la cobertura, perquè avui en dia qui assenyala jueus i qui malauradament els mata és Hamàs. I vostès son aliats de Hamàs, no Aliança Catalana.

El president

Volen intervenir? *(Pausa.)* Sí; senyor Berrio. Mig minut.

Andrés García Berrio

Gràcies, president. Miri, senyora Orriols, assenyalar col·lectius sencers com vostès fan amb totes les persones musulmanes és una cosa que es feia als anys trenta amb les persones jueves, persones gitanes i amb altres col·lectius. Això no pot tornar a passar i és el que vostès fan. Llavors, és absolutament intolerable. I la democràcia vencerà el seu fanatisme antidemocràtic.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

El president

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda un cop substanciat al punt vint-i-unè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'inici del curs escolar

302-00308/15

El punt vint-i-unè de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'inici del curs escolar. És presentava pel Grup Parlamentari de Junts i per fer-ne l'exposició, té la paraula la diputada senyora Anna Feliu i Moragues.

Anna Feliu i Moragues

Molt bé; gràcies, president. Consellera, diputats, diputades, consellera Rigau, que també avui ens acompanya... Bé, mirin, després de la interpel·lació que vam fer en el darrer Ple, presentem avui aquesta moció que la vam concebre com a inici de curs i en presentem quatre punts essencials: un que és garantir el sistema d'interpretació de la llengua de signes, garantir les activitats d'educació en el lleure, elaborar un pla de climatització dels centres i presentar un pla per garantir el transport escolar en l'etapa postobligatòria.

Quatre temes, que en podrien ser molts d'altres, però hem triat aquests, que creiem que són bàsics i indispensables d'atendre per tal que no torni a haver-hi un inici de curs sense tenir-ne una correcta planificació.

Quant als alumnes que tenen necessitats educatives especials, i en aquest cas dels alumnes sords. Mirin, no podem normalitzar, en cap cas, que es pugui començar un curs escolar sense que tots els seus alumnes puguin començar en igualtat de condicions. No podem permetre que un curs avanci mentre tenim alumnes que no poden seguir el seu mestre i el seu professor perquè no el puguin sentir ni entendre, perquè això és un greuge molt gran. I això passa, consellera, perquè no s'ha fet bé la feina. I diuen: «Home, és que el que passa és que falten professionals d'aquest àmbit.» Doncs bé, què hem de fer? No podem pas seure i esperar que la cosa se solucioni sola, sinó que hem de buscar solucions. I les solucions passen, doncs, potser per anar a les universitats, per anar a aquests centres de formació especialitzats i demanar-los que ofereixin aquesta formació i que hi hagin els professionals que es puguin preparar.

I després, què hem de fer com a departament? Doncs garantir unes condicions dignes, uns salaris dignes perquè aquests professionals puguin tenir una estabilitat i puguem també tenir una estabilitat de les plantilles que pugui donar sortida i cobertura en els diversos centres cada any.

Quant a les activitats d'educació en el lleure, bé, aquest és un punt més dels molts que fan aigües en aquest departament, consellera. Miri, té tots els seus, tots aquests mestres, professors que són els seus, els que vostè hauria de representar, i els té decebuts, amb un gran sentiment d'impotència, molt cremats. I això que els mestres i professors són de sempre un sector molt vocacional, que sempre ha avantposat la seva vocació per davant de tot. Però ara ja no poden més i ja porten molt temps dient-ho, que ja no poden més.

Els darrers governs, no només el seu, els darrers governs, han minvat tant l'autoestima de tots els professionals del sector educatiu que fins i tot en molts casos s'han hagut de replantejar la seva feina. I crec que per part seva, en aquest cas, me fa la sensació que lluny de posar-se al costat dels professionals, s'hi han posat de

costat. Són incapaços, s'ha demostrat que són incapaços d'oferir propostes que solucionin tot aquest desgavell.

I vostès ens poden dir: «Home, naltres de propostes n'hem proposat, n'hem posat damunt la taula.» Doncs miri, no funcionen, està clar, perquè si funcionessin, no estaríem parlant.

I aquestes solucions han de ser consensuades, perquè no es poden permetre a hores d'ara el luxe de pensar que les seves propostes són les bones i que tenen la raó en tot, perquè està demostrat que no funcionen.

Miri, jo de veritat, en el tema aquest de les colònies, aquestes sortides que tota la vida s'han fet en els centres, jo, consellera, no sé si vostè vol passar a la història com la consellera que va acabar amb les sortides i amb les colònies escolars d'aquest país. Perquè de veritat que seria molt trist ser incapaços de solucionar aquest problema, que no sembla que n'hauria de ser tant de poder trobar una solució.

Perquè, a més a més, hi han unes empreses d'educació en el lleure que estan patint moltíssim. Estan patint com abans de la covid. Estan perdent una facturació molt important. Han perdut més del vuitanta per cent de les reserves aquesta tardor i es preveu que a la primavera vinent pugui continuar encara molt més pitjor que està sent ara la situació. I això s'ha de revertir, perquè, si no, aquesta situació realment serà molt difícil de poder-hi trobar solució. I aquesta crisi no només afecta les cases de colònies, afecta les cases de colònies, però també a tot el sector que se'n deriva.

He dit que hi havia quatre punts, els altres, doncs, evidentment són, com he dit, la climatització. Els ajuntaments no poden fer de banca d'aquest Govern. Els ajuntaments hi són, *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* però és el Govern qui ho ha de tirar endavant. I acabo, president. I també en el transport de la postobligatòria, no pot ser que els alumnes no tinguin facilitats per poder anar a estudiar el batxillerat o els cicles formatius al seu centre de referència.

I continuarem després.

Moltes gràcies.

El president

Hi ha tres grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. En primer terme, per defensar-les en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Eva García Rodríguez.

Eva García Rodríguez

Moltes gràcies, molt honorable president del Parlament, honorable consellera Niubó... Permeti'm començar, senyora Feliu –ah sí, aquí, la veig–, permeti'm començar, doncs, qüestionant una cosa tan bàsica com és el títol de la seva moció. Ens parla d'inici de curs escolar, un tema que afecta milers de famílies, afecta alumnes, docents, centres educatius de Catalunya; un tema que hauria de servir per parlar de les mancances reals que té

fitxer 26

en aquests moments el nostre sistema educatiu; dels resultats acadèmics també, malauradament, molt, molt, lamentables; de la manca de recursos també que patim; de les desigualtats entre centres; de les infraestructures; de les dificultats de les famílies, i també de la qualitat de l'ensenyament.

Però, quan llegim la moció de Junts, ens trobem que parla molt d'excursions i de sortides, però res més que de l'inici de curs escolar. Per tant, començar qüestionant com a mínim el títol d'aquesta moció. Que són qüestions importants, les sortides i les colònies? Evidentment que ho són. Que mereixen atenció? Evidentment que també. Però, sincerament, crec que aquest no és l'únic tema que vostès haurien d'abordar i que haurien de presentar com a gran problema per a l'inici de curs escolar, malauradament, amb tots els altres problemes que pateix el nostre sistema educatiu.

Perquè, mentre hi ha famílies preocupades perquè els seus fills no assoleixen els coneixements necessaris, centres que necessiten més recursos i alumnes que no reben els suports que requereixen, vostès dediquen bona part d'aquesta moció a parlar de colònies i excursions. Repeteixo: que compartim, però crec que no és el gran problema de l'inici de curs escolar. Però tot això no ens pot fer perdre de vista

el que és fonamental, i és precisament l'esmena que hem presentat des del Partit Popular. I és que els alumnes han d'aprendre, han de progressar i han de tenir les mateixes oportunitats.

I ara els vull abordar aquesta qüestió, que els hi dic, especialment greu per a nosaltres, i que és el motiu de la nostra esmena, que és aquest expedient obert a una professora pel fet de –diu– «imparteix les classes de la matèria de Filosofia de primer i segon de Batxillerat i de l'optativa de Psicologia de primer de Batxillerat en llengua castellana.» Gran delicte, senyores i senyors diputats. «Tot el material que proporciona a l'alumnat també és en llengua castellana.» Quin delicte! I diu també: «Constatació dels fets delictius. Assistència de la directora a una part d'una classe per constatar que imparteix la classe en castellà.» Això és un expedient 2026 obert a una professora pel fet de parlar en castellà. Lamentable, vergonyós. Vergonyós.

I, per tant, aquí ens adrecem directament als socialistes. I per això hem presentat aquesta esmena, perquè ara vull escoltar el portaveu del grup socialista que intervingui per saber exactament quina és la seva valoració, quina és la seva posició davant d'aquest cas. Si vostès consideren acceptable que una professora hagi de donar explicacions en aquestes circumstàncies, havent-li obert un expedient pel fet de parlar en la llengua oficial, també de Catalunya, que és el castellà. Per tant, els socialistes, senyores i senyors diputats, ens han d'explicar si estan disposats a tolerar que l'ús del castellà es converteixi en motiu de sanció dintre de les nostres escoles.

Perquè el castellà no és una llengua estrangera a Catalunya. És també la nostra llengua oficial. I, per tant, vull sentir el que vostès tenen a opinar al respecte, perquè no es pot parlar de convivència perseguint una de les nostres llengües oficials. Perquè on hem arribat amb els socialistes? A on hem arribat? Perquè haguem de recordar que el castellà també és una llengua oficial i que els drets lingüístics s'han de respectar i s'han de garantir, també dels castellanoparlants, i hi han milions de catalans que s'expressen en llengua castellana.

Per tant, nosaltres continuarem defensant una educació que no divideixi, que no assenyali i que no converteixi la llengua en una eina de confrontació política. És per aquests motius que el Partit Popular hem presentat aquesta esmena, que desconec

si el grup de Junts acceptarà o no. No hem tingut informació al respecte, però, com és de sentit comú, com és una esmena absolutament assenyada i com és un respecte a la llei com no pot ser d'una altra manera, no entendríem una altra cosa que no fos que vostès acceptessin que la llengua oficial a Catalunya també és el castellà i no es pot sancionar una professora, una docent, una mestra, pel gran delictes d'haver parlat en castellà.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada Irene Aragonès Gràcia.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, vicepresidenta. Bona tarda, consellera. Bé, Esquerra Republicana contribuïm a la moció amb algunes propostes que pensem que posen el focus en qüestions que per nosaltres són importants. Compartim, evidentment, la preocupació per les dificultats que afronta el sistema educatiu i la necessitat de millorar les condicions en què ha començat aquest curs escolar. I, amb aquesta voluntat constructiva i propositiva, hem presentat quatre esmenes. I poso especialment en valor dues aportacions que Junts ha acceptat, perquè pensem que reforcen dos pilars fonamentals del sistema educatiu. Per una banda, la igualtat d'oportunitats d'infants i joves i, per altra, donar garanties al professorat.

En primer lloc, amb la nostra esmena al punt 3, hem volgut reforçar el valor educatiu de les sortides, les colònies, els viatges escolars. Evidentment que aquestes activitats no són un complement prescindible. Són una part important de l'aprenentatge, de l'autonomia personal, de la convivència, de la cohesió social. I, per tant, hem incorporat expressament la necessitat de promoure mesures per a que cap alumne quedi exclòs per motius econòmics o per manca de suports necessaris. No ens podem permetre que un infant o jove es quedi sense participar en unes colònies perquè la seva família no les pot pagar o que un alumne amb necessitats de suport en quedi al marge perquè no disposa dels recursos d'adaptació necessaris.

I l'altra aportació que considerem especialment important, la nostra esmena 4, que ha arribat a una transacció final, incorpora un punt específic sobre la seguretat jurídica i la protecció del professorat en aquestes sortides, colònies o viatges escolars. Perquè no podem demanar implicació, responsabilitat i compromís als docents i alhora deixar-los sense prou garanties per exercir aquestes funcions. Organitzar i acompanyar una sortida escolar comporta responsabilitats, sovint situacions imprevistes i dedicacions que sovint també van més enllà de l'horari habitual. Per això, des d'Esquerra Republicana, hem proposat establir un marc jurídic que sigui clar, amb protocols d'actuació, amb criteris definits sobre les responsabilitats, les ràtios d'acompanyament i la gestió d'incidències. També hem plantejat que hi hagi informació accessible sobre les cobertures d'assegurances i mecanismes d'assistència i assessorament jurídic, si així correspon.

Aquesta proposta evidentment que no pretén eliminar les responsabilitats que legalment corresponen al professorat, sinó evitar que els professors hagin de fer front a situacions complexes sense saber amb prou claredat quins protocols han de seguir, quines cobertures existeixen, si les tenen o no i quin suport poden rebre de l'administració. Perquè, si volem que les sortides i les colònies continuïn sent una experiència educativa i enriquidora, hem de garantir unes condicions que permetin desenvolupar-les amb confiança, amb seguretat i també, si cal, amb suport institucional.

Però, sobretot, no hem d'oblidar el context en què sorgeix aquesta qüestió de les colònies i les sortides. L'arrel del problema, que no és cap altre que el conflicte educatiu entre el Departament d'Educació i la comunitat educativa. Un conflicte que ha posat sobre la taula preocupacions del professorat que cal escoltar, cal abordar. Especialment pel que fa a aquestes condicions en què es duen a terme aquestes activitats i a les responsabilitats que han d'assumir els docents. I, per tant, escoltar, establir diàleg, cercar mesures que minimitzin l'afectació i ajudin els sectors afectats per la manca d'entesa entre el Govern i la comunitat educativa, i evitar que siguin les famílies, com ho estan fent ara, que assumeixin la responsabilitat de l'organització d'aquestes activitats com a alternativa ràpida i àgil.

Per tant, aquest debat pensem que és una oportunitat per avançar en solucions que donin resposta a aquestes preocupacions, reconeixin la tasca dels professionals i garanteixin que aquestes sortides i les colònies continuïn formant –perquè pensem que és l'objectiu final–, les colònies i aquestes activitats puguin continuar formant part del projecte educatiu dels centres.

Agrair a la diputada Feliu l'acceptació d'aquestes dues esmenes. Però, per altra banda –i amb això acabo– lamentem que no se'ns hagin acceptat les dues esmenes sobre la llengua de signes catalana, que, de fet, proposàvem garantir que el servei d'interpretació fos garantit des d'un inici de curs. I també plantejàvem l'impuls d'un pla de formació i la captació de professionals. Pensem que eren mesures necessàries per garantir la inclusió i la igualtat d'oportunitats de l'alumnat signant. Per tant, lamentem que no s'hagin pogut incorporar.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, també, diputada. Per part del Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar, té la paraula el diputat David González Chanca.

David González Chanca

Moltes gràcies, presidenta. Bona tarda, diputats i diputades. Bona tarda, conselleres. Junts ens presenta avui una moció sobre l'inici del curs escolar i pensàvem que aprofitarien l'ocasió per abordar algunes de les qüestions que han marcat veritablement aquest inici del curs escolar 26-27. Com, per exemple, la capacitat d'adaptació dels equipaments educatius davant pluges torrencials, com hem viscut, amb múltiples incidents. O, per exemple, el desplegament progressiu de l'acord que es va assolir a finals de maig amb alguns dels representants sindicals per millorar el sistema educatiu i millorar les condicions laborals del personal educatiu.

Però, tal com ja vam veure d'alguna manera a la interpel·lació i hem confirmat després en la moció subsegüent que estem debatent, Junts planteja altres propostes i altres qüestions que no tenen a veure concretament amb cap inici del curs escolar, però plantegen alguns temes que són importants i que, per tant, ho debatrem amb el rigor que pertoca. Per aquest motiu, nosaltres hem presentat alguna de les

esmenes, que moltes no han estat acceptades i en altres hem pogut arribar a una transacció. Perquè, pel PSC, qualsevol aportació constructiva per al nostre sistema educatiu sempre és benvinguda.

Anem, doncs, als diferents punts de la moció. En primer lloc, parlen de la llengua de signes catalana. La nostra proposta, com no pot ser d'una altra manera, és garantir que la inclusió de l'alumnat sord ha d'arribar a tota Catalunya. Cal que els centres disposin dels professionals necessaris, que el servei estigui ben planificat, ben previst i ben dimensionat per tot el territori. Planificació era el que fins fa poc no hi havia al Departament d'Educació. Planificació és el que ja tenim i el que s'està treballant per tal de cobrir totes les vacants distribuïdes per tot el territori.

En segon lloc, compartim plenament la necessitat d'impulsar la formació de nous professionals d'interpretació de la llengua de signes i afavorir-ne la seva estabilitat laboral. A nosaltres ens encanta que parlin d'estabilitat laboral. Si hi ha un govern, precisament, que ha demostrat el seu clar compromís amb la formació professional, és aquest govern. Necessitem professionals qualificats i un sistema capaç de donar resposta a les necessitats reals dels centres educatius, que a ningú se li escapa que són molt diferents a les que teníem ara fa deu anys.

En tercer lloc, nosaltres apostem per dignificar i per reconèixer amb el valor pedagògic, educatiu i emocional que es mereixen totes les sortides, totes les colònies i tots els viatges escolars. Diputada Feliu, no sé què estava criticant a la consellera Niubó de les colònies quan va ser Convergència i Unió qui es va carregar (*aplaudiments*) pagar el pernoctament de les colònies i ha estat la consellera Niubó i aquest govern de la Generalitat qui ha aconseguit tornar a pagar les colònies i els viatges. Això és precisament el reconeixement de les colònies i això és precisament donar-los el valor que es mereixen. No estem parlant en cap cas d'una activitat complementària més, sinó que són experiències educatives que constitueixen vitals per al desenvolupament d'infants i de joves. I, evidentment, s'ha de reconèixer i compensar adequadament la dedicació addicional que aquestes activitats comporten. I sí, és aquest govern el que està treballant per dotar el professorat de més seguretat jurídica a les sortides i a les colònies i establir un marc clar de responsabilitats, que ni quan governaven vostès ni abans ha existit mai.

En quart lloc, les escoles s'han de climatitzar. I a Catalunya, afortunadament, les escoles es climatitzaran, tal com ja va anunciar la pròpia consellera. Les altes temperatures afecten el benestar de l'alumnat, afecten el seu aprenentatge i les condicions laborals del personal educatiu. Però cal fer-ho bé. I, per fer-ho bé, cal que tinguem criteris objectius, prioritzant els centres que més ho necessiten i treballant de la mà dels ajuntaments. No d'esquena als ajuntaments com s'ha fet altres vegades per part del Departament d'Educació, sinó treballant de la mà, com s'ha proposat. El pla Clima, que ha presentat el departament, fixa cent centres que seran climatitzats pel curs 27-28 i demana, de fet, als ajuntaments que expressin la seva voluntat i la seva capacitat per climatitzar-ne d'altres.

fitxer 27

Finalment, compartim la preocupació pel transport als municipis rurals i de muntanya i viure en un municipi petit no pot significar mai tenir menys oportunitats educatives. I la nostra esmena, precisament, amplia l'enfocament per posar el focus en el transport escolar allà on funciona o el transport públic perquè puguin ser usuaris més persones.

Acabo amb una petita reflexió. Els problemes i les demandes del sistema educatiu català no han començat ara ni fa un any ni fa dos anys. S'arrossegueu des de fa vint o vint-i-cinc anys amb responsabilitats de govern diferents i compartides. Nosaltres tenim tot el dret del món a mirar enrere, però el PSC no és de quedar-se mirant el retrovisor fixament. El nostre grup, amb voluntat de govern, vol governar amb horitzó de futur per tenir la possibilitat de millorar la vida a la gent.

Tenim una consellera d'Educació i un president de la Generalitat, un Govern disposat a fer tot el que calgui, tot el que calgui, per resoldre les mancances educatives. Espero, d'alguna manera, que tots i totes estiguem a l'alçada, vostès, la resta de grups parlamentaris, el Govern, per aconseguir aprofitar l'oportunitat i signar un acord de país per a l'educació a Catalunya, que tanta falta fa.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en primer lloc, el grup parlamentari de VOX i té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta Elías.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, vicepresidenta. Senyora consellera, senyors diputats. Molt bona tarda. El compromís del VOX envers els recursos públics, que són limitats, és inqüestionable. Han de ser-hi, sobretot i especialment, per a aquells que més els necessiten. I com que en aquesta moció es parla dels alumnes sords, evidentment, per a VOX s'esdevé una prioritat per tal de garantir la qualitat de vida òptima de la comunitat sorda. I, per tant, nosaltres també, evidentment, exigirem a la Generalitat que cal assegurar el servei d'interpretació de la llengua de signes a les aules, als col·legis, a les escoles, a tots els centres educatius de manera efectiva i estable.

Bé, però ens sobta, en aquesta moció de Junts, que malgrat l'objectiu, segons s'indica a la presentació, és o versa sobre l'inici del curs escolar, només aborda aquesta moció quatre dels problemes múltiples estructurals del sistema educatiu català i, a més, ho fa d'una manera molt general, amb poc detall. Parlen del recolzament als alumnes sords, ja m'he referit a això, de les activitats del lleure educatiu, de la climatització de les aules i també parla del transport públic escolar, transport escolar.

Bé, però no en parla, de la incorporació necessària de professionals per atendre altres necessitats a altres alumnes amb necessitats especials específiques educatives, ni de milers d'alumnes que s'han quedat sense plaça a la formació professional aquest any, aquest inici de curs, sense poder triar la família professional que desitjaven, ni de les deficiències estructurals i de falta de manteniment de centenars de centres educatius. Tampoc parla de la cronificació d'uns vint mil alumnes encara en aproximadament mil barracons escolars, ni del tancament de les escoles concertades per culpa de l'infrafinançament que els ofega per part de la Generalitat, ni parla tampoc del tancament de curs..., de cursos, perdó, de grups de l'escola pública, ni de la falta de places d'escola bressol, ni del bandejament de les escoles bressol privades, ni tampoc de l'augment de les agressions a professors, ni del menyspreu als professors funcionaris desplaçats, ni que els professors continuen

sent els tercers pitjors pagats de tot Espanya, ni de la segregació, ni de la segregació per l'ús del castellà a l'escola a Catalunya.

Però sobretot, no en parla del problema, més escandalós i més esfereïdor de tots i que s'ha produït molt recentment. I és que la Generalitat, el Departament d'Educació ha exclòs de la prova PISA el 23,2 per cent dels alumnes, tenint en compte que el màxim establert per l'OCDE és el cinc per cent i que la mateixa OCDE havia advertit al Departament d'Educació de la irregularitat i la Generalitat no va fer res per endreçar aquesta irregularitat. És a dir, un de cada quatre alumnes o bé no estan preparats per superar o per fer la prova PISA o un de cada quatre alumnes s'han seleccionat només entre aquells que tenen un millor expedient acadèmic o ambdues coses, no ho sé. En definitiva, és una estratègia del Departament d'Educació per tal de contaminar, de prostituir la mostra i evitar que surtin a la llum uns resultats en comprensió lectora, en ciències, en matemàtiques que s'albiraven ja molt dolents o moltíssim, moltíssim dolents.

I això és una cosa molt, molt greu. És gravíssim, perquè nosaltres no tenim, no podem contrastar les suposades reformes que el grup d'experts en educació que van néixer..., que va néixer el monogràfic, arran del monogràfic del ple d'Educació del 2023, suposadament han aportat per tal de contrastar amb dades objectives si hem millorat, ens hem quedat igual o hem empitjorat en els resultats educatius. Per tant, el Departament d'Educació ha furtat els resultats de PISA 2025 expressament.

I, per tant, per saber com va l'educació a Catalunya hem d'esperar fins al 2029, fins al 2029! I mentrestant, centenars de milers de joves catalans han estat condemnats a un futur incert, professional fosc perquè d'ençà 2015, tots vostès –Junts, Esquerra Republicana, la CUP, comuns i el PSOE– han esmicolat l'ascensor social que sempre havia estat de l'escola.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula la diputada Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

Sí, gràcies, vicepresidenta. Bona tarda a totes i a tots. Nosaltres ja anunciem que donarem suport a aquesta moció en la seua globalitat, perquè pensem que sí que respon a necessitats de l'alumnat, de les famílies i també dels professionals. El dret a l'educació s'ha de garantir i s'han de superar totes aquelles barreres que generen desigualtat i, sobretot, seguint un principi bàsic, que és que la inclusió, doncs, no es predica, sinó que es practica i se li posen recursos.

En aquest sentit, la moció sí que parla de l'alumnat sord, que evidentment necessita de tots els professionals suficients per poder participar de l'aprenentatge, però també de la convivència al centre, i també tenim l'alumnat que està en una situació de vulnerabilitat econòmica. Estem parlant del trenta-sis per cent dels infants a Catalunya. De fet, aquest matí ens reuníem, ens trobàvem amb els Docents 080 que ens recordaven com, sense casa, doncs no hi pot haver educació. Així que per garantir el dret a l'educació s'ha d'acabar amb els desnonaments. Jo sí que els demano que en properes ocasions no s'equivoquin a l'hora de votar.

Capítol a part mereix la climatització dels centres educatius. Fer classe a trenta-cinc graus no només és intolerable, sinó que és impossible. El president Illa va anunciar que volia climatitzar tots els centres, escoles i instituts en quatre anys. Nosaltres pensem que s'ha de fer en dos per una senzilla raó i és que un alumne que ara comença la secundària vol dir que, segons el centre en el que estigui l'acabarà a trenta-cinc graus o més, perquè ja sabem que això no anirà a menys, sinó que anirà a més.

I per descomptat, cal parlar de sortides i colònies. Jo sí aquí voldria reconèixer el valor pedagògic que tenen aquestes activitats, però sí que voldria reconèixer també una altra obvietat i és que per al professorat i per als educadors les colònies suposen més hores i moltíssima més responsabilitat. Per tant, o els blindem i els fem confiança, perquè són les persones a qui cada dia confiem els nostres fills i les nostres filles o no podem seguir amb un model que estiga basat en la desprotecció i en el voluntarisme, perquè sense unes condicions laborals dignes no podrem tindre un lleure educatiu que siga de qualitat.

I aquí també voldria fer un aclariment. Quan parle de condicions laborals dignes, m'estic referint durant les sortides i les colònies, però no només. Cada dia estan

també tirant endavant una feina i vull recordar que moltes vegades la fan enfrontant-se a muntanyes de burocràcia, amb unes ràtios que són massa elevades i amb una manca de recursos per poder fer una veritable educació inclusiva.

Per això sí que voldria acabar amb una idea. El dret a l'educació no es fragmenta, no es trosseja. Cada dia és important a les colònies, però també en el dia a dia de les aules. I això passa per fer una educació accessible a tothom, visca on visca, posant els recursos adients per acompanyar a cada alumne d'acord amb les seues necessitats, escoltant i respectant el criteri dels professionals, que estan cada dia amb els nostres fills i les nostres filles, i sobretot, també recordant que els professors i les professores no són herois, no poden fer miracles, sinó que cadascú ha de fer la seua part. I això vol dir que ells la fan, però també l'ha de fer l'administració i les famílies.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra, té la paraula la diputada Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí. Gràcies de nou. D'aquesta moció compartim moltes coses. Compartim la necessitat de garantir intèrpret de llengua de signes, la necessitat de millorar les condicions dels centres, d'assegurar que viure lluny d'un institut no impedeix continuar estudiant. Però per nosaltres també cal parlar de com es garanteixen aquests drets i de quina escola estem construint al mateix temps, no?

Començo per la llengua de signes. Calen professionals suficients durant tot el curs, també a les activitats fora de l'aula, totalment d'acord, però per nosaltres cal afegir també que la contractació ha de ser pública i ha de ser una contractació directa de les treballadores, que cal estabilitat i condicions laborals dignes. Per què? Doncs perquè sabem que el Departament recorre a entitats externes per incorporar suports als centres. Per exemple, als Serveis Territorials del Vallès Occidental han signat un conveni amb una fundació que es diu Adimir per contractar assistents personals que intervinguin amb l'alumnat amb autisme i discapacitat. No és només resoldre la

inclusió externalitzant el personal, són més coses. És qui selecciona aquest personal? Quina formació específica s'exigeix? Com es garanteix la continuïtat? I la coordinació amb els equips educatius?

La responsabilitat ha de ser del Departament. Ha de reforçar les plantilles públiques, però no es pot servir per suplir la manca de personal educatiu especialitzat mitjançant contractació externa amb entitats o fundacions. Necessitem que sigui una idea estructural de l'educació pública. Acabarem, si no, tenint una DGAIA II al Departament d'Educació també.

Sobre les sortides i les colònies, nosaltres reconeixem que cal compensar i reconèixer aquesta feina, aquesta dedicació del professorat que és necessari, però sabem també que ara mateix aquestes sortides són una mesura de pressió dintre del conflicte educatiu. Junts posa sobre la taula els interessos econòmics del sector del lleure, però no exigeix una resposta a les reivindicacions que han originat aquest conflicte que tenim ara mateix sobre la taula. Sense anar més lluny, fins i tot els estudiants, ahir el SEPC, el Sindicat d'Estudiants del Bages, sortien al carrer manifestant-se i deia molt clarament que la culpa de que els alumnes no tinguin sortides és del Departament d'Educació, que no posa les condicions perquè això es pugui complir. Per tant, el Govern ha de negociar. No podem reclamar normalitat i que aquí no passa res si els centres, les demandes que tenen sobre la taula continuen sense resposta.

Pel que fa a la climatització, la Generalitat ha d'assumir el finançament. Ja diu que ho farà, però no podem posar els ajuntaments a endeutar-se o a fer ells els papers, a carregar amb més burocràcia quan ja estan fins a dalt. Tampoc nosaltres veiem clar que s'hagin de donar aquests beneficis a grans empreses, perquè ja han dit que seran grans empreses que ho faran, no empreses locals que puguin fer aquesta climatització, sinó grans empreses que puguin fer megaobres, sense cap transparència sobre quina és la rendibilitat econòmica que tindran amb aquest negoci.

El transport postobligatori, doncs sí, estem d'acord, totalment. Necessita rutes, horaris compatibles i preus accessibles i sis mesos per presentar un pla, doncs, també hauria de comportar un compromís de com es desplegarà. També veig que

tots els grups parlamentaris ens hem fet expectatives, no? Hem interpretat què volia dir això de l'inici de curs amb aquesta moció.

fitxer 28

Per nosaltres, quan pensem en l'inici de curs en el què pensem és amb els grups d'I3 i amb els grups de primer d'ESO que s'han tancat a l'escola pública, així per nosaltres és com ha començat aquest curs, amb tancaments que afecten a la pública mentre es mantenen els concerts sense tocar. Mentre la pública va en davallada, a la concertada continua igual. I d'això jo crec que també s'ha de parlar si parlem de l'inici de curs. Perquè quan es tanca un grup públic es redueixen les opcions de les famílies, es debiliten els centres, es condiciona la planificació dels cursos següents, i després és molt difícil recuperar allò que s'ha suprimit.

La davallada de la natalitat ens hauria de permetre abaixar ràtios, dedicar més temps a cada infant, millorar l'atenció a la diversitat, perquè les necessitats educatives no disminueixen automàticament perquè neixen menys criatures. Ara tenim una oportunitat per millorar les condicions d'aprenentatge i el Govern el que ha de fer és aprofitar-la per donar millors condicions a l'escola pública. Per nosaltres la prioritat és clara: garantir tota l'oferta pública, evitar els tancaments mentre es mantenen els concerts al mateix territori, si no hi ha més remei, s'ha de tancar, però..., mentre es mantenen concerts, anar tancant la pública no té sentit, i destinar aquests recursos a reduir ràtios i a reforçar plantilles. Les famílies han de poder accedir a una escola pública propera, amb places i amb els suports necessaris. El Govern no pot confiar que les mancances les vagin resolent professorat, famílies o entitats contractades, com està fent fins ara.

I per últim, la diputada García del PP, li diré que la LEC diu molt clarament que el català és la llengua vehicular i d'aprenentatge en el sistema educatiu de Catalunya. I què diu del castellà? Ai, no diu res. Potser és per això que li posen un expedient si el parla?

El president

I per posicionar el Grup Parlamentari Mixt té la paraula la diputada senyora Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Junts ens tornen a presentar una altra moció on denunciem, critiquem totes les mancances del sistema educatiu, però això sí, tot barrejat i a veure què en surt. Per demanar que no quedi, eh?

Els seus governs no van gestionar res de tot això ni en van ser capaços de detectar totes les mancances que hi havia, que ara tot és exigir? La falta de professionals especialitzats, les deficiències en el transport escolar, la climatització dels centres i les dificultats de garantir una educació adequada als nostres infants, tot barrejat. Aliança Catalana defensem una educació exigent, amb autoritat dels docents, recursos i responsabilitat, tant de les institucions com de les famílies. No es pot aprendre si els mestres no disposen de les eines necessàries per ensenyar i si es debilita la seva autoritat dins l'aula. Revisar el model d'educació inclusiva del Decret 150/2017, la seva derogació i substitució per un model que asseguri les necessitats dels alumnes amb avaluacions, recursos i reforçar els centres d'educació especial.

La paraula inclusió no és una etiqueta, el que ha de fer és garantir que els alumnes rebin totes les necessitats, ni el dret de la resta dels alumnes a aprendre en un entorn ordenat amb les condicions idònies, tot el contrari, els condemna a no poder assolir el nivell que els correspon. Ni la climatització de les aules ni el transport escolar no va ser tampoc una prioritat per vostès. És clar que hi ha d'haver una bona climatització a les aules.

El president

Silenci, si us plau. Silenci.

Rosa Maria Soberana i Bonet

I després de tants anys de deixadesa, ara correm-hi tots. El que està clar és que els ajuntaments i les famílies en paguen les conseqüències de la mala gestió dels uns i dels altres. Parlen també del transport escolar. Sí, s'ha de garantir a tots i cadascun dels pobles de Catalunya, del més petit al més gran, tots i cadascun dels infants i tots i cadascun dels alumnes de la postobligatòria han de poder desplaçar-se per

anar a l'escola amb seguretat. I naturalment, cal garantir intèrprets de la llengua de signes catalana durant tot el curs, també en les activitats complementàries a totes les escoles i sense excepció.

Reconèixer el treball del professorat i dels professionals de lleure sense haver d'assumir més responsabilitats amb les compensacions i els recursos necessaris. Aliança Catalana defensem les polítiques educatives que s'han de mesurar per resultats, no per promeses ni polítiques que no tenen res a veure amb la realitat. Donarem suport a les mesures que millorin les condicions de l'alumnat i el professorat. Al mateix temps, continuarem exigint una reforma educativa profunda, la recuperació del nivell acadèmic i la derogació del Decret 150/2017 per substituir-lo per un model eficaç. Els alumnes necessiten mestres amb autoritat, centres amb recursos i ensenyament que els prepari pel futur. Prou especular sobre l'ensenyament, és hora de tocar de peus a terra i de dir les coses pel seu nom.

Moltes gràcies.

El president

I per pronunciar-se sobre les esmenes té la paraula la diputada senyora Anna Feliu Moragues.

Anna Feliu i Moragues

Bé, moltes gràcies, president, per aquests dos minuts contestar una mica els diversos diputats.

Diputada García, miri, de qüestions d'inici de curs, evidentment, com vostè diu, n'hi podien haver moltes, però l'única que vostè li ha preocupat és el que passava amb una professora que explicava les classes de filosofia en castellà. A nosaltres el que ens preocupa és que totes les classes es facin com s'han de fer, en la llengua catalana, que és la llengua vehicular de l'escola catalana d'aquest país. *(Aplaudiments.)*

Agrair a la diputada Aragonès l'esmena que ha presentat per fer accessible aquestes sortides, aquestes colònies a tot l'alumnat. Aquesta seguretat jurídica que també aportem al professorat, que també l'hem transaccionat amb el grup del PSC.

I bé, el PSC, el diputat González diu: «Home! Falten moltes coses, podíem haver parlat d'això, de com es gestionen les emergències en el sistema educatiu», i té raó, perquè aquí hi ha una clara deficiència, un clar problema que cal resoldre de com actuar. I també diu: «Home, nosaltres hem recuperat el pagament als professors que se'n van de colònies». Doncs miri, ni pagant no hi volen anar! *(Aplaudiments.)* Imagini's com està el pati, ni pagant no hi volen anar! Imagini's quin greu problema que tenim en aquest país.

I en els altres diputats, a la CUP molt agraïts pel seu suport. Amb els Comuns, doncs..., ai, perdó. Amb la CUP segurament podrem continuar debatent-ne en aquest ple monogràfic d'educació que allà no només podrem parlar de l'inici de curs, sinó de tot el curs i dels que vindran.

Moltes gràcies.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que procedirem a la votació de les mocions substanciat aquesta tarda, que són els punts 19, 20 i 21 de l'ordre del dia.

Cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Senyores i senyors diputats, iniciem ara les votacions de les mocions debatudes aquesta tarda. Com bé saben, els textos de les mocions que sotmetem a votació incorporen les esmenes acceptades i les esmenes transaccionals presentades. Pregunto en aquest moment si hi ha cap grup parlamentari que vulgui plantejar una nova votació separada o vulgui que es llegeixi algun epígraf de les seves mocions. *(Pausa.)* No?

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la protecció de les defensores de drets humans (continuació)

302-00304/15

Doncs procedim, en primer terme, a votar la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la protecció de les defensores de drets humans.

Votem el punt 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 104 vots a favor, 25 en contra, 2 abstencions, i no hi ha hagut cap equivocació que semblava que... (*L'orador riu.*) (*Remor de veus.*) (*Rialles.*)

I ara votem la resta de punts de la moció.

Comença la votació.

Aquesta moció ha estat aprovada per 105 vots a favor, 26 vots en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de seguretat pública a Catalunya (continuació)

302-00305/15

Votem ara la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de seguretat pública a Catalunya.

Votem de manera conjunta els punts 1 i 7.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 104 vots a favor, 25 vots en contra i 2 abstencions.

També de manera conjunta votarem els punts 2, 3, 4 i 5.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 70 vots a favor, 27 vots en contra i 34 abstencions.

Votem el punt 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 67 vots a favor, 25 vots en contra i 39 abstencions.

I finalment votarem el punt 8.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 104 vots a favor i 27 vots en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'inici del curs escolar (continuació)

302-00308/15

I en darrer terme, votarem la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'inici del curs escolar.

Votem conjuntament els punts 1, 2, 3 bis, 4 i 5.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per unanimitat

I finalment votarem el punt 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 128 vots a favor, cap vot en contra i 3 abstencions.

Atès que no queda cap altre punt de l'ordre del dia pendent de ser substanciat, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les sis de la tarda i catorze minuts.